

rum fere duodecim, transversorum, quibus interponuntur folia simplicia; ex ovatis lanceolata. Calyx nullus. Flos r) vulgo purpurascit: alarum pars plicata saturatiori colore est. Calcar floris longitudine. Vexillum reflexum, cordatum, carina bifida. Intra calcar squama bifida retrocedit, parieti adnata. Siliqua oblonga, in uncum terminata, bivalvis, sed difformis, tumens, feminibus subrotundis, duodenis, de valvularum commissione pendentibus.

Vetustiores inter nuperos Aristolochiam dixerunt, haecenus non bene. Vulnerarias vires tamen ei tribuunt s), & radicis pulvis carnes spongiosas t), de osse efflorescentes, absumere dicitur. In febribus intermittentibus laudatus v); ut alia amara. Emmenagogam vim ei tribuunt, quæ sit in aristolochia, cui tamen radicem inodoram non supposuerim x) pro succedaneo. In radicum cinere sal communis admiscetur y).

349. FUMARIA radice bulbosa, solida, caule simplici, multifolio, bracteis digitatis.

Fumaria bulbosa seu tuberosa minor TABERNÆM. p. 39.

Aristolochia vulgaris, flore purpureo HORT. AICHSTETT. *hybern.* t. 7. f. 2.

β Minor, junior, flore sæpe virente.

Radix cava viridi flore LOBEL. ic. p. 760.

Fumaria bulbosa radice non cava, minor C. B.

Aliquanto rarior. In subalpinis, circa *les Plans*, & inde sursum per alpes, aux *Nombriaux*. Prope *Ebrodunum* I. B. *Geneva* STROBELBERGER p. 181. *Basilea* versus novam domum, & extra urbem minorem C. B. de minore, inter salices ad *Wiesam* CHERLER, tum circa *Münchenstein*, *Neubaus*, *klein Hüningen*, *Bottigen*. Im *Gebüsch bey Rieben*, *Basler Merkwürd.* VII.

Certo differt, neque est planta prior 348. anno secundo adultior, cum *Berna* nunquam palmata, circa *les Plans* ea sola nascatur; neque ullo modo probabile est, ex una planta utramque natam esse z).

Radix solida, multo quam priori minor, neque avellanam nucem facile superatura. Folia numerosiora, quatuor ad sex, plerumque teneriora, angustiora. Folia inter flores, sive bractæe, profunde digitatæ, in digitos pene parallelos divisæ. Squama in calcar retrocedens mucronata, non bifida, libera, neque parieti adnata. Tumores laterales vexilli minores: Habitus totus humilior. Non bene etiam nuper LINNÆUS z) cum priori conjungit. Flos cæterum & folia, & facies satis similes.

III.

I. PLANTÆ PETALODÆ.

II. POLYPETALÆ.

II. FLORIBUS DIFFORMIBUS.

III. STAMINIBUS DENIS, IN DUO SYSTEMATA DISPOSITIS.

DIADELPHIÆ LINN.

PAPILIONACEÆ TOURNEF. t. 209. OEDERI II. n. 64. & 207.

LEGUMINOSÆ BOERHAAVII.

Classis naturalis est, quam floris difformitas cum didynamiis, fructus cum filiquosis tetrapetalis conjungit, & feminum ex valvarum commissione suspensio, atque nidi in valvarum cavitate pro feminibus exsculpti. Calyx monophyllos a), ex suo tubo in quinque segmenta inæqualiter divisus. Flos difformis, papilionaceus b), tetrapetalos c), aut omnino pentapetalos, si carinam sæpissime aut fissilem, aut bipedem, pro duobus petalis numeraveris, non repugnante TOURNEFORTIO. Petalum supremum, *Vexillum* TOURNEFORTII, reliqua petala immatura continet d): maturius plerumque partem alarum anteriorem deserit e), & ab iis ad rectos angulos elevatur,

P p 2

& deni-

r) Eum pingit TOURNEF. t. 217. A.B.C.D.E.F.G.H.K.L. M.N.O.P. Dipetalon esse FAERIC. ibid.

s) LOBEL. *advers.* p. 266.

t) HELD. *Eyb. Nat. Cur. Cent.* VI. obf. 86.

v) *Bresl. Saml.* 1718. Oct.

x) LUDOVICI p. 218.

y) GUKLIN. *Comment. Petrop.* T.V. p. 289.

z) LINN. *Flor. Suec.* II. p. 246. 247.

22) p. 984. Conf. III. LUDWIG *de minuend. spec. plantar.* MORRING. *Comm. Lit. Nor.* ann. 1740. heb. 6.

a) TOURNEF. I. c. B. B.

b) SPIGEL. *Isagog.* c. 12.

c) TOURNEF. D. E. F.

d) D.

e) ut 211. A.

& denique reflectitur, ambitu plerumque subrotundo, per medium plicato. Idem posteriorem partem reliquorum petalorum propriis tumoribus coerces. Duo petala lateralialia, quæ *alæ*, semper æqualia, novello fructui parallela, adfident, & plerumque hamos *f*) retrorsum remittunt, qui fructui contegendo & staminibus continendis subsidio sint. Imum petalum, seu *carina*, sæpe aut fissilis, aut bipes, sursum cava, sine latiori, aut obtusius *g*) rostrato, aut acutius, fructum subnascentem continet. Sed propior eum comprehendit *Vagina h*) constanter alba, sursum cava, & superius aperta, cujus finis in novem stamina discedit, quorum medium longius est *i*). Fissuram superiorem decimi staminis filamentum complet, aliquanto latius; rarum vero est, si cum ea conferbuerit. Fructus, qui *Siliqua* dicitur, totam plerumque vaginam replet, & ad ejus finem anteriorem reflectit tubam simplicem *k*), sine sæpissime latefcente, inmissam staminibus. Quando fructus vagina brevior est, tunc hujus pars anterior solum tubam continet. Siliqua duabus partibus æqualibus *l*) & similibus, constat, convexis, posterius & antè acuminatis, sibi congruentibus, quæ commissione duplici uniuntur, quarum superior aperitur, & ad inferiorem femina *m*) suis ex petiolis suspenduntur *n*). Semina farinosa, aut amara, aut proprio blando, fatuo, sapore prædita, sæpe homini, semper avibus grata sunt, & quadrupedibus herbivoris.

Certa Classis, genera habet difficilia, minus bene determinata, & sæpe quasi arbitrarie definita.

Ordines a foliis sumo, non quod folia essentiam generum ingredi putem, etsi Trifolium vix alium communem characterem habet: sed quod facilis sit is ordo, etsi exceptiones patitur.

I. FOLIIS SIMPLICIBUS AUT TERNIS.

G E N I S T A.

G E N I S T A TOURNEF. t. 411.

G E N I S T E L L A TOURNEF. t. 413.

G E N I S T A S P A R T I U M TOURNEF. t. 412.

G E N I S T A LINN. n. 852.

Non facilis character. Calycis segmenta duo superiora breviora, a tribus inferioribus aliquo hiato sejuncta, quæ sibi propiora, minus profunde incisa sunt. Floris petala amplius a se invicem recedunt, quam in ulla alia *o*) hujus classis specie, & alæ non raro ad angulos rectos a carina abeunt. Vexillum, aliter *p*) quam in anonide, strictum, antè angustius, emarginatum. Alæ carina longiores *q*), hamo brevi. Carina bipes, longe aperta, rostro obtuso, non recurvo: tuba globulo terminata. Fructus parum turgidus *r*): in eo aliquot *s*) femina reniformia, nostris certe in speciebus.

Genista tinctoria L.

350. G E N I S T A inermis, foliis glabris, confertis, ellipticis, lanceolatis, floribus sessilibus spicatis.

Genista tinctoria DODON. *pempt.* p. 463.*Genistella* RIVIN. t. 67.*Genista foliis lanceolatis glabris, ramis striatis, teretibus, erectis* LINN. II. p. 298.Duas varietates habet MICHELI *Hort. Florent.* p. 40.In sterilibus arvis ubique, & potissimum circa Bernam *im Forst* & circa *Pümpfliz*.

Caules numerosi, duri, angulosi, fere erecti, ramosi, terminantur spica florifera. Folia solitaria, terno ordine sibi succedentia, conferta, ex ellipticis lanceolata, firma, glabra. Flores conferti, flavi, quales dixi *t*): Siliqua longiuscula, pene plana, glabra, polysperma. Semina lentiformia, hilo incisa, nitida.

Jam veteribus ejus usus *v*) ad tingendas lanas notus fuit, ad crassiores luteos pannos potif-

f) t. 209. F.G.*g*) E.*h*) M.*i*) MALPIGHI ic. 179.*k*) L.*l*) P.P.Q.Q.*m*) T.*n*) MALPIGHI ic. 195. 248.*o*) Ad A.*p*) A.*q*) ibid.*r*) E.G.G.*s*) G.G.*t*) Stamina tantum octo habere SCOPOLI p. 532.*v*) PLIN. L. XVI. c. 18.

potissimum utilis: cum urina & cineribus clavellatis aurantium colorem impertit x), estque inter fidos colores y); post Serratulam tamen sequitur, infirmior, & majori copia debet adhiberi z). Ex ea, cum aqua calcis cocta, cum creta contusa, & iterum cum alumine cocta, fit color saturate flavus zz).

351. GENISTA inermis procumbens, foliis duris, subhirsutis, spicis floriferis brevibus.

Chamaegenista prima CLUS. *Pannon.* p. 50. *Hest.* p. 103.

Genistella pilosa I. B. I. P. H. p. 393.

Genista foliis lanceolatis, obtusis, caule tuberculato decumbente LINN. II. p. 999.

Non perinde frequens, ut quidem in *Germania*. I. B. non longe *Friburgo* reperit Cl. GAGNEBIN non longe à *Pierre pertuis*, & inter *Delsperg* & *Lauffen*, in rupibus vallis *Motier grand val*, ad usque *Corendelin*; porro à la *Chanx de fond*, à la *Brèche*, au *Ceruil chaude*. In summo monte *Balon*: semper in *Jura* monte, & & continuo *Jura Vogeso*. In colle gramineo, qui agros *Wylenses* à sylva cognomine separat, Cl. LA CHENAL.

Frutëx ramosissimus, procumbens, ramis pedibus, angulosis. Folia dura, ovata, pene cordata, brevia, complicata, sericeo villo subtus splendens. Flores per foliorum alas in brevibus petiolis sessiles, in brevem spicam collecti: flavi, vexillo extus hirsuto. Alæ vix hamatæ, à carina longissime ad angulum rectum distant. Carina recta, cochlearis similis, fissilis. Siliquæ hirsutæ, latiusculæ, polyspermæ & dispermæ.

genista pilosa

352. GENISTA foliis ovato lanceolatis, hirsutis, spinis in ramis senescentibus ramosis.

Genistella FUCHS p. 220.

Genistella spinosa RIVIN. t. 67.

Genistella aculeata TABERNAEM. p. 1102.

Genista spinis compositis, ramis floriferis inermibus, foliis lanceolatis LINN. II. p. 999.

Lausannæ vulgo in sylvis. Circa *Salezam* RAIUS. Circa *Basileam* passim versus *Burgfelden*: in sylvæ *die Hard* oris ad Rhenum declivibus è regione pagi *Crensach*. In colle ad *Limagum* prope *Wettingen*, &c.

Caulis fruticosus, ramosissimi, cubitales, erecti. Rami juniores foliis tecti: in singulis foliorum alis ramus novellus, & una pluresve spinæ semifoliaceæ. In vetustis ramis folæ spinæ superant, etiam ramosæ, pungentes. Folia triplicato ordine sibi succedunt, ima ovata, reliqua ovato lanceolata, viridia, hirsuta. Flores longi, pene sessiles in spicam collecti. Calycis segmenta superiora discedentia ima propinqua, dens imus capillaris. Alæ vix auriculatæ. Carina bipes, duobus tumoribus siliquam urget. Flos flavus: vexillum retrorsum reflexum, cordiforme, hinc dimidia carina brevius, carinatum: Carina prælonga, recta, non rostrata, bipes. Alæ carina multo breviores. Siliqua brevis, lata, hirsuta, nigra, tribus feminibus turgens. Stylus decimus distinctus.

germanica

353. GENISTA foliis cauli adpressis ellipticis, sine patente ovato lanceolato.

Chamaegenista altera CLUS. *Pannon.* p. 51.

Genista sagittalis Pannonica CAMERAR. *Hort. ic.* XIII.

Genista ramis ancipitibus, articulatis, foliis ovato lanceolatis LINN. II. p. 998.

In sylvis helveticis vulgaris, in *M. Jorat*, *Suchet*, supra *Eglisau*: *Basileæ* versus *Burgfelden*, &c.

Mira plantæ fabrica. Caulis totus foliosus, articulatus. Rami non ramosi. Folium quodque ellipticum, cauli adpressum & adnatum; pars ulterior ovato lanceolata reflectitur ad rectos fere angulos, glabra ea, firma & virens. Spicati flores ramos terminant. Calycis folia duo inperna brevia, tria inferiora longa, medium fere capillare. Flos flavus: vexillum reflexum, cordatum: alæ obscure hamatæ, carina paulo breviores; ista vexillo æqualis, bipes, sine amplo, subrotundo, non reflexo. Stylus decimus distinctus. Siliquæ totæ hirsutæ, nigrae, compressæ, quatuor feminibus fartæ, pene rotundis, nitentibus.

sagittalis

SPAR-

x) SPRAT. *Hist. of the Roy. Soc.* p. 299.
y) HELLOT. p. 397.

z) *Art de teindre les Soyes* p. 45.
zz) Schuttgelb LINDER. *färgkonst* p. 82.

SPARTIUM a) LINN. sp. n. 818.

GENISTÆ TOURNEF. sp.

A Genista differt potissimum calyce bilabiato, in duo segmenta discedente, superius & inferius. Flos magnus, vexillo amplissimo, alis brevioribus, carina fissili, aliquanto longiori. Siliqua perinde polysperma.

*354. SPARTIUM foliis inferioribus ternatis, hirsutis; superioribus simplicibus. *Genista* DODON. *pempt.* p. 761. RIVIN. t. 65. BLAKWELL. t. 144. cum caractere. *Cytisogenista scoparia* I. R. H. DU HAMEL *arbres* p. 203. *Spartium foliis ternatis solitariisque, ramis inermibus angulatis* LINN. II. p. 996.

Non superat arenosas fylvas Alfatix, neque in Helvetia reperta est, nisi in Transalpina, a *Bellizona* adusque *Mendris* ad vias. Sub *Furca* monte in valle *Oscellana*.

Frutex sepedalis, ramosus, ramis angulosis, longis, virgatis, omnibus erectis. Folia prima petiolata, trifoliata, hirsuta, obverse cordata: ulteriora in ramis simplicia, ex ovatis lanceolata. Flores in spicam rariorem, cum intermixtis foliis subrotundis. Flores petiolati, maximi. Calyx coloratus albus; dens superior ter incisus, inferior bis. Carina tota bifida, longissima, obtuse rostrata. Alæ ovales, obtusæ, brevi petiolo. Vexillum amplissimum, reflexum, emarginatum; flava omnia. Fructus latus, nigerrimus, compressus, ex alarum commissura pubescens, polyspermos.

Planta amara, multum salis b) continet, unice diuretici, & tartari vitriolati adfinis c): Quare lixivio d), & ipsius plantæ decocto e), hydropem legimus superatum fuisse, & idem lixivium aliis cineribus præfertur, quales sunt juniperi cineres f). Loco Caffæ femina adhiberi posse g).

Sed etiam Genistæ hortensis flores & semen vomitum movent b) cum vehementia, a duabus drachmis ad semuncem dati.

Flores nostræ Genistæ conditi Capparidis locum tenent, minus tamen grati i).

Hæc eadem planta nuper ad coria præparanda adhibita k) est, & eadem commoda præstat, quæ cortex quernus. Ex eodem etiam cortice, in thermis macerato, & fila, & satis bonæ telæ, sed utique crassiores parantur l).

*355. SPARTIUM caule decumbente ramoso, foliis solitariis ovatis, floribus longe petiolatis *Emend. II.* n. 41. p. 20. †

Nova planta passim in *Burgundia* Comitatu nascitur, sed etiam in finitima Helvetia, ut in *Mairie de la Brevine, au Roulier* a Cl. CHATELAIN lecta, & à *la Chaux de fonds, dans la grande pature de la brèche*.

Caules angulosi, ramosi: folia non dura, ovatis longiora, cis finem latiora, obtusa, hirsuta, neque sericea omnia, etiam infima solitaria. Petioli unciales: flos quam paulo dimidio minor, floresque minus ad unum latus coniecti. Calyx bilabiatus, superiore segmento bidentato, dentibus triangularibus, acutis, curvulis, inferiori tridentato: vexillum venosum, flavum, amplum, emarginatum, sic alæ latæ, ovales, evidentiori hamo. Carinæ rostrum curvum, multo quam priori acutius.

ANONIS m) TOURNEFORT. t. 229.

ONONIS LINN. n. 863.

Character difficilis, cum plantæ ab omnibus scriptoribus ad Anonides relatæ, neque foliis, neque flore, neque fructu convenient. In calyce discrimen maximum, valde patente,

a) Spartium DIOSCORIDIS videtur esse Genista juncea IV. c. 152.

b) Ad sesquidrachmam ex libra GEORGI.

c) *Mem. de 1762.* p. 614.

d) *Hanover. Collectan.* obs. 22.

e) MOEHRING. *Eph. Nat. Cur. Vol. V.* obs. 32. BRASSAVOLA *Exam.* p. 110. MONRO *dropfy* p. 44. sq. MEAD *monita* p. 138. cum semine Sinapi.

f) *K. svenska vetensk. handling.* 1762. trim. I.

g) DUBERGER *tr. des liqueurs.*

h) PREVOT *medicina pauper.* p. 512. MAGAT. *var. medic. vult.* l. c. 55.

i) CORTES. *miscell.* p. 205. ad grana 90. BROOKE t. 4. p. 205.

k) *Götting. gel. Anzeig.* 1755. p. 1304. LA LANDE *art de tanner* p. 14. *Hanoversche Samlingen* 1755. n. 97.

l) DU CHESNE *Manuel, Traité des arts* p. 46. *Hist. de l'Acad.* 1763. n. 1.

m) Ononis inter spinosas in ramis spinas habet, adpositas folio rutæ simili, toto caule foliato, aratro inimica PLIN. L. XXI. n. 58. Anonis, aliis Ononis, ramosa, fœno græco similis, nisi quod fruticosior sit, hirsutiorque, odore jucundo, post ver spinosa PLIN. L. XXVII. n. 12. Adde ex DIOSCORIDE Anonidem dici & Ononidem, ramos habere dodrantales, frequentibus geniculis, capitulis rotundis cinctis, foliis non jucunde olentibus: in ramis acutæ spinæ L. III. c. 18.

patente, cujus inferiores tres dentes prælongi, flori æquales sint, duo supremi ad se invicem incurventur. Vexillum reliquis petalis amplius, plicatum, modice subrectum. Alæ perbreves, etiam carina breviores, hamatæ. Carina acute rostrata. Stamen decimum non distinctum. Siliqua turgida, oligosperma, ut semina tribus non plura sint.

356. ANONIS caule decumbente, ramis senescentibus spinosis.

α Junior planta nondum spinosa.

II. Flore albo MATTHIOLI p. 675.

β Adulta & spinosa.

Anonis FUCHS. p. 60. RIVIN. t. 69. BLAKWELL. t. 302.

Anonis, *Ononis*, *vesta bovis* TABERNEMONT. p. 528.

II. Flore albo TABERN. ib. LOBEL. *advers.* p. 378. MORTON *Northamptonshir.* MATTHIOL. p. 675

III. Erectior, autumnalis.

Anonis spinosa, *fruticosa*, *erecta*, *flore pallido* VAILL. FABREGOU II. p. 136.

Anonis floribus racemosis geminis, *foliis ternatis*, *superioribus solitariis*, *ramis inermibus subvillosis* LINN. II. p. 1006.

Vulgatissima ad vias, & in arvis, neque varietates albæ raræ sunt. In Ægypto & vicina Asia arida deserta & sabulosa obducit r).

Caules semiprostrati, duri, ramosissimi, cortice rubro, hirsuto. Junior absque spinis est, viscosa & fætida. Cum ætate o) quisque ramus in lignosam, & duram spinam terminatur. Folia ex vagina, sive ex pedunculo foliaceo amplissimo, nascuntur, quæ bifida, nervosa, ferrata, ex brevi pedunculo unum folium, etiam duo & tria profert, hæc rarius. Flores ex alis ramulorum, in petiolis brevissimis, unifloris; solitarii, aut gemini; in summis demum ramis spicam quamdam foliosam efficiunt. Calyx hirsutus, longe tubulosus, incurvus: Segmenta superiora subrecta, quasi fissura separata, imum longius. Vexillum amplissimum, plicatum, roseum. Alæ carina breviores, hamis brevibus. Carinæ rostrum amplissimum, purpureum, in origine bipes. Stamina non distincta p). Siliqua brevis, rhomboidea, trisperma: Semina inique reniformia q).

Multum olei, acidi salis, & terræ continet: radix præ diuretica habetur r), & aperiente, ut calculi symptomata ab ejus usu sublata legas s), lapillosque expulsos t). Cortex sumtus ad drachmam urinam movet, etiam cum vitio v), ut ab ejus usu lotium præter voluntatem manet, sed etiam menses pellit. Sarcocelen usu pulveris radicis superatam fuisse x) MATTHIOLUS. Sed id nimium videtur y). Decocto Anonidis caput in cephalalgia Ungarica z) bagymaz fricatur. Aquam inutilem esse facile credo a). In sale cinerum falsa natura est & adstringens b). Muria condi, antequam spinosa fiat, cibo gratissimam c).

Anonis spinis carens purpurea C. B. quæ non spinosa CLUS. *Pannon.* p. 52. passim ab aliis repetita, ut a ROYERO d) & J. BAUHINO e), & quam Cl. STÆHELIN circa *Reichenbach* se reperisse putabat, diu me dubium tenuit. Planta BAUHINORUM folia, ut in icone CLUSIANA, ampliora habet, vaginas maximas, spicas in summis ramis confertas, foliis eminentibus non distinctas, calyces, & caules in iis spicis maxime tomentosos, ut pro diversa stirpe haberi possit. Non tamen est ejusmodi inter meas exemplum, quod satis tuto pro diverso haberi possit, etli *Caspari* BAUHINI plantam puto differre: quare de eo malo ampliari. LINNÆUS, quam distinxerat, nunc conjungit.

357. ANONIS foliis subrotundis ferratis, petiolatis, floribus petiolis multifloris.

Cicer sylvestre GESNER. *Hort.* p. 254. b. *Verius* LOBEL. *Icon* II. p. 73.

Cicer sylvestre trifolium I. B. II. p. 295.

Idem puto *Cicer alpinum* LOBEL. *Illust.* p. 169.

Q q 2

Ononis

u) HASSLEQUIST. p. 107.

o) BORHMER. *flor. Lips.* p. 139. TREW. *Centur.* IV. n. 1.

p) TREW. ic.

q) GREW. t. 74.

r) Etiam in equis. AGRICOL. *Ammon.* p. 179.

s) HÆRN *rat. med.* VI. p. 290.

t) MONAV. DIOSCORIDES apud CRATON. *Epist.* II. p. 367. PLIN. L. XXVII. n. 12.

u) LENTILIUS.

x) MATTHIOLUS p. 675.

y) Jam BORRICHIO & aliis, æquid GERROI.

z) ALBERTI *de eo morbo.*

a) BUCHWALD p. 188.

b) STAHL. *mat. med.* p. 362.

c) DIOSCORIDES.

d) p. 126. sesquicubitalem esse.

e) *Spec.* II. p. 393.

Ononis fruticosa pedunculis trifloris, calycibus triphylo bracteatis, foliis ternatis subrotundis,
LINN. II. p. 10.

Formosa planta ad pedes omnium rupium septentrionalis Alpium catenæ amat nasci, sub *Gemmio*, sub *Mouventant*, en *Ovannaz*, sur *Champ*, sub *Sublins* prope *Bevioux*. Inter *Orsieres* & *S. Branchier* in jugo meridionali. Etiam ad *Salève* montis pedem J. B. & RAIUS.

Caulis fruticosus, cubitalis, brachiatus, cortice subhirsuto, absque spinis. Folia longe petiolata, a caule distantia, ternata, viridia, hirsuta, mollia, rotunda, acute circumferrata. Scapi florigeri ex foliorum alis aphylli, triflori, pauciflori, biunciales: petioli singulares cernui: stipulæ gemellæ, ex ovatis lanceolatæ, ferratæ. Calyx flore multo brevior, campaniformis, segmentis subulatis. Flos speciosus. Vexillum grande, replicatum, roseum, venis coloris saturati pictum. Alarum petiolus brevis, hamus obtusus, color albus. Carina alba, rostro purpureo, acutissimo, fere absque hamis. Stamina novem & unum. Totus habitus viscosus.

358. ANONIS viscida, foliis pedunculatis ternatis, petiolis unifloris.

Ononis lutea CAMERAR. *Epit.* p. 444.

Natrix lutea herbariorum LOBEL. *ic.* II. p. 28.

Anonis viscosa spinis carens lutea major C. B. PONTEREDER. *antholog.* L. I. c. 32. p. 91. SCHEUCHZER *It.* IV. p. 329. MILLER *t.* 33.

Natrix f. RIVIN. *t.* 68.

Ononis pedunculis unifloris aristatis, foliis ternatis, ovatis, stipulis integerrimis LINN. II. p. 1008.

Nihil frequentius in Gubernio Aquilejensi, torrentium alveos, & glareosa adclivia. *Au Tombey*; in alveo fluminis *Gryonne*, circa *Bevioux*, & in *Valesia* ad vias.

Radix, ut priori, lignosa, serpens & multiplex. Caules duri, fruticosi, cubitales. Vaginæ ad ortum petioli foliosi longæ, bifidæ. Folia petiolata, ternata, anguste ovata, nervosa, argute ferrata, cum tota planta viscida, & olentia. Scapus floriger unicum foliolum petiolatum producit, & florem unicum, nutantem, sub eo vero stipulam brevem hirsutam. Flos grandis, calyx magnus, flore adulto breviori, brevi tubo, segmentis longis subulatis. Flos luteus: vexillum cordiforme, amplissimum, fuscis lineis striatum. Alæ magnæ, rotundæ, hamatæ, carinam fere æquant. Ampla ista, rostro acuto, longoque. Stamina omnia connata. Siliqua longa, non torosa, hirsuta, aspera, subcylindrica, aliquot semina continet, ad octo.

359. ANONIS foliis ternatis, ovatis, ferratis, subhirsutis, floribus sessilibus, calycibus hiantibus *Catalog. rar.* p. 762.

Ononis lutea sylvestris minima COLUMN. *ecphyas.* p. 301. 304.

Anonis lutea, montana, non spinosa, minima BARRELIER *ic.* 1107.

Ononis floribus subsessilibus lateralibus, foliis ternatis, glabris, stipulis setaceis, calycis aristis corolla longioribus LINN. II. p. 1007.

Vulgo in Gubernio Aquilejensi, multis locis, ut in via *le Tombey*, supra *Bex*. Sic inter *Leucam* & *Sideram Valesia*, & circa *Fouly*, *Saillon* &c.

Caules non spinosi, lignosi, ad summum pedales, toti foliis & floribus & vaginis foliorum tecti. Folia tota subhirsuta, per ætatem calva, ternata, longe petiolata, nervosa, argute circumferrata. Vaginæ biunces, ovato lanceolatæ. Flores in summo caule in ala folii pene sessiles, petiolati, ternati, medio foliolo ovato, ferratis omnibus. Calycis patuli hiant lacinie, longæ, latæ, lanceolatæ, hirsutæ, rigidæ. Vexillum amplum, replicatum, luteum, purpureis lineis pictum: alæ saturate flavæ, carina breviores, exiles, hamatæ. Ista rostro lato, modice acuminato, petiolo brevissimo. Fructus brevis, tumidus, subhirsutus, niger, trispermos.

Planta odorata viscida.

II. FOLIIS OMNIBUS TERNATIS.

CYTISUS TOURNEF. T. 416. LINN. n. 877.

Calyx parvus, nec patens, bilabiatus g), denticulis superne duobus, inferne tribus. Vexillum petiolatum, petiolo ad aliquam distantiam a reliquis petalis remoto, lateribus reflexis. Siliqua non turgida, compressa, polysperma h). Genus Spartio proximum.

360. CYTISUS

f) *Natrix herba, radix avulsa hircum olet* PLIN. L. XXVII n. 83.

g) TOURNEF. ad C.
h) K.L.

360. CYTISUS racemis simplicibus, pendulis, foliolis ovato oblongis LINN. II. p. 1041. *Cytisus laburnum* L.

Varietas major, aut latifolia a.

Trifolia arbor CORD. p. 187.

Anagyris latifolia HORT. AICHSTETT. *vern. ord. frut. z. 7. f. 1.*

Laburnum RIVIN. p. 62. *Nov. Eph. Nat. Cur. Vol. II. obs. 15.*

Garden of Eden t. 27. p. 361.

β Angustifolia.

Anagyris altera CAMERAR. *Epit. p. 672.*

Varietates habet MICHELI Hort. *Florent. p. 32.*

In sylvis Helvetiæ occidentalis vulgarissimus, in Gubernio *Aquilejensi*, potissimum in sylvâ *la Chenau*, qua itur in vallem *Ormond*, a falinis *Panex*, & in vicina *Valesta*: in præcipitibus scopulis, quos Urba flumen prope *Moncharan* dividit, in *Saleva M.* &c.

Arbor decempedalis, quando spontanea, frondosa. Folia longè petiolata, ternata, elliptica, integerrima, subhirsuta. Rami terminantur in pendulas spicas, nudas, speciosas. Flos ex longo petiolo suspensus, flavus. Vexillum emarginatum, reflexum, maculis intus fuscis pictum. Alæ, quam carina, longiores, hamatæ. Siliqua subhirsuta, ad sex usque semina reniformia continet.

Amara est: semen purgat & vomitum ciet, ad flagitium usque i). Nostri *Aubours* vocant, quam in vocem *Laburnum* k) veterum degeneravit. Materies nostro non nigra quidem, ebena l) proxima, sed flavescens cum venis obscurioribus, dura, & invicti roboris, ad clavos ligneos, ad instrumenta musica utilis, & ad arcus m). Non n) est *Cytisus* o) veterum, virgultis subtortis, floribus albis, vel galbneis, odore mellito, semper virens frutetum, sativum, in vetere re rustica celebre p). Veteriorem *Cytisum* MARANTA q) indicavit, consentiente ROBERTO BRADLEY r). Neque est *Guajacum* s).

361. CYTISUS foliis ovatis nitidis, floribus spicatis, cernuis, calycibus & siliquis ferrugineis. *Cytisus nigricans* L.

Synonymorum maxima difficultas.

Est *Cytisus primus* CLUS. *Pain. p. 36.*

Cytisus Gesneri, cui flores vere spicati I. B. I. P. II. p. 370.

Cytisus RIVIN. t. 17.

Long Spiked Cytisus, *Garden of Eden* l. c.

Cytisus foliis ovato longis, racemis simplicibus erectis LINN. II, MILLER t. 117. f. 1.

In Helvetia transalpina a *Giornico* ad *Luganum* usque: circa *Chiavennam*, in valle *Madia*: in *Pragallia* circa *Plurs*. Ajunt etiam circa *Scaphusiam* nasci.

Arbuscula quatuor pedum, erecta, ramis sursum tendentibus, cortice, foliorum parte averfa, calyce, & siliqua tenui argenteo villo obsitis. Folia petiolata, terna, ovata. Rami terminantur spicis longis florum breviter petiolorum, ex petiolis curvis nutantium. Calyx bilabiatus, labio superiori integro, inferiori tridentato, dentibus minimis. Flores suaveolentes, flavi. Vexillum ovatum, brevius, planum, retrorsum flexum. Carina maxima, latissima, sursum versa, rostro lato. Alæ paulo carina breviores, ovatæ, ut flos totus brevis sit, & latus. Siliquæ curvæ, planæ, polyspermæ. CORDUS utrinque levia folia describit: sed villus est brevissimus.

Vulnerariam esse BOCCONE t).

Anagyridis ramum inter plantas circa *Viviscum* lectas THORELLUS Chirurgus habuit: sed nemo eam arborem in Helvetia sponte nascentem reperit.

MELILO.

i) MATTHIOL. p. 931.

k) Alpina arbor *Laburnum* dura & candida materie, flore cubitalis longitudinis, quem apes non tangunt PLIN. L. XVI. ed. 8.

l) De *Cytiso* PLINIUS L. XVI. c. 40. Comparat etiam DU HAMEL *arbres* p. 207.

m) BELLON. *neglect. culc.* p. 129.

n) BELLON. Verum esse *Cytisum* HEROLD apud MATTHIOLUM, p. 209.

o) MARCELL. p. 171.

p) Mire commendabat ARISTOMACHUS apud PLINIUM L. XIII. *Cytisus* frutex albus est ut *Rhamnus*, ramos spargens cubitales & majores. *Folia* *Fœni* Græci, aut *Loti trifoliæ*, minora: trita erucam olent, & cicer recens sapiunt. Apes adlicit DIOSCORIDES L. IV. c. 108.

q) p. 36.

r) *Survey of ancient husbandry* p. 285.

s) Monet contra MONTANUM FALLOPIUS *de morb. gallic.* p. 28.

t) *Mus. di. ffic.* p. 139.

MELILOTUS a) TOURNEFORTII t. 229.

TRIFOLII sp. LINN.

Difficilis alioquin character Trifolii non debet plantis perturbari, quas facile sit separare. Meliloto calycis dentes breves, imus brevissimus b), trifolio longi, imus longissimus. Flos Meliloto neque perinde longus, neque strictus. Vexillum dimidia parte c) fui subrectum, in Trifolio plerumque rectum. Alæ Meliloti vexillo pene pares, (quæ breves trifoliis), & carina longiores, quæ pene recta, obtusa. Siliqua de calyce eminens d), inflata e), monosperma & disperma f). Flores racemosi, non capitati.

362. MELILOTUS filiquis racemosis, pendulis, rugosis, dispermis, acutis.

Melilotus RIVIN. t. 6. BLAKWELL. t. 80.

Trifolium odoratum, seu *Melilotus* DODON. coron. p. 190.

β. *Melilotus vulgaris altissima frutescens*, flore luteo T. aut de Par. p. 289. &c.

Lotus sylvestris flore albo TABERNÆM.

II. *Melilotus fruticosa, candida major* HIST. OXON. II. p. 161. t. 16. f. 1.

Melilotus vulgaris altissima, flore albo TOURNEF. aut de Paris p. 289.

Vulgaris Melilotus luteo & albo flore, in arvis & ad vias frequens est. Alteram sepedalem albo flore, circa dirutam arcem Belp olim legi.

Caulis durus, rectus, ramosus, vulgo bipedalis. Folia ternata, glabra, glauca, ovata, profundius circumferrata. Singulum ramum longa spica florum pendulorum & retroverforum terminat. Seta capillaris ad petioli originem g). Vexillum plicatum, leviter bifidum. Alæ hamatæ, vexillo æquales. Carina fililis, rotundo sine, non recurvo. Siliqua turgida, transversim rugosa, perbrevis, femine unico, de crasso funiculo pendulo, aut duobus.

Planta validi & peculiaris odoris h), acris & amara, sapore ingrato, ut pecori tamen non displiceat i). Pessimo sapore triticum inficit k). Florum odor non ingratus, ex quibus aqua ad ignem stillat, quæ suaves odores commode recipit l).

Habetur vulgo pro planta emolliente m), & eo scopo in clysteribus, fomentis, emplastris adhibetur; creditur ad ciendas suppuraciones efficax esse; etiam ad cutem a vesicatorio unguento nudatam. Infusum florum ad colicos dolores, ad ventris inflammationes, ad ischuriam n) laudatur o). Dysenteriam p) solo Meliloto superatam lego, cum in primo stadio morbus hæctenus moraretur. Unguentum flavum cum butyro tritorum ad malas lippitudines q) utile fuisse dicitur. Oleum r) infusum ad renum dolores olim laudes meruit.

Et tamen mihi acris potius videtur planta, quam emolliens, ut irritet s) & discutiat potius t), quam suppurationem promoveat. In Anglia in desuetudinem abiit v). Cum casu in semen lini se admiscuisset, in angina nocuisse vidi.

TRIFOLIUM TOURNEF. t. 228. LINN. n. 896.

Difficilis character, difficilior, si Melilotos admisceas. Essentialis est habitus trifolius, floresque in spicam densam, fere subrotundam, collecti, & erecti, qui per maturitatem dependent. Calycis denticuli perangusti a), imus longior b). Flos longus c), striatus d). Vexillum sæpe emarginatum, vix reflexum, sed longum e), ut reliqua petala longe excedat. Alæ breviores, hamatæ f). Carina dipetalos g), brevissima h). Siliquæ

a) Melilotus, Seratula campana. Flos & odor & color DIOSCORID. croco vicina, in coronis antiquorum Italicorum locum habebat PLIN. L. XXI. n. 17. DIOSCOR. III. c. 91. Sed Antiquorum Melilotus alba & odoratior habebat siliquas cylindricas, penibus puerorum similes, inquit SERAPIO simplic. c. 18.

b) TOURNEF. B.

c) A.

d) ad B.

e) E.

f) E.

g) ad SAUVAGES flor. p. 185.

h) THEOPHRAST. caus. VI. c. 22. siccum melius olere.

i) SCHREBER III. Saml. p. 55.

k) Mus. rust. II. p. 255.

l) GEOPROI III. p. 836.

m) DIOSCORIDES.

n) Eo sine in NICOLAUM p. 179.

o) CHOMEL.

p) COBER. obs. II. p. 94.

q) EHRHARD. plant. bist. XI. p. 4.

r) MESUR p. 187. b.

s) Chirurgie pharmac. p. 115.

t) DETHARDING method. p. 77.

v) Chirurg. pharmac. l. c.

a) TOURNEF. E.H.O.P.S.

b) E.

c) A.M.

d) ibid.

e) Conf. M.A.

f) C.

g) D.

h) ibid.

Siliquæ breves *i*), aut reconditæ in calyce, aut eminentes. Multis trifoliis petala omnia confervent *k*), ut flos vere sit monopetalos. Idem sæpe cum maturecente femine superest & una marcescit.

O R D O I.

SILIQUA DE CALYCE EMINENTE

TRIFOLIASTRA MICHELI.

363. TRIFOLIUM spicis ovatis densissimis, strepentibus, caulibus diffusis.

Melilotus minor TRAG. p. 593.

Trifolium pratense, luteum, femina, flore pulchriori, seu Lupulinum I. B. II. p. 381.

Trifolium pratense, luteum, capitulo lupuli C. B. VAILLANT. p. 196. t. 22. f. 3.

Lupulinum RIVIN. t. 10.

Trifolium spicis ovatis imbricatis, vexillis deflexis persistentibus, calycibus nudis, caule erecto, LINN. II. p. 1087. sed maturior caulis diffusus est.

Icon *mus. rust.* IV. n. 2. f. 5.

In agris & inter stipulas ubique.

Caulis duri, brachiati, pedales, erecti, vel procumbentes. Folia nervosa, glauca, glabra, modo pene ovata, modo cordata, aut sectorem referentia circuli, cujus radii integri sint, arcus ferratus. Stipulæ ad summum ortum magnæ, ovato lanceolata. In longis, nudis, petiolis spicæ florales, subovata, densissimæ: flores pedunculati, flavi, per ætatem penduli, qui cum femine marcescunt, sicque fiunt, & strepunt, fusco colore, cæterum tetrapetali *a*). Vexillum amplissimum, cordatum, reflexum, striatum. Alæ & carina vexillo insignissime breviores, illæ hamatæ: carina recta, non rostrata, dipetala. Calycis segmenta lanceolata. Siliqua petiolata, monosperma, femine ovali, crasso, petiolato.

Eximium pabulum præbet, & a perito agricola fistuloso illi *b*) hispanico Trifolio præfertur.

364. TRIFOLIUM spicis strepentibus paucifloris, caulibus erectis. *It. bercyn.* n. 5.

Trifolium lupulinum alterum minus RAI *plant. cantabr.* p. 166. *Syn.* III. t. 14. f. 3.

Trifolium spicis ovalibus, imbricatis, vexillis deflexis, persistentibus, caulibus procumbentibus, LINN. p. 1088.

Frequens in pratis udis, v. c. inter *Muri* & ericeta torfacea cis *Günligen*.

Caulis humiles, pedales, erecti, parum ramosi, parum foliosi. Folia parva, emarginata, argute ferrata. Capitulum laxius, spicæ similis, florum luteorum fere sedecim, dum senescit cinereum. Vaginæ & petioli in Anglia hirsuti, nostris glabri.

Hujus varietas est, in viis gramineis, in nemore *Wylensi*, & alibi reperta, quæ *Trifolium Lupulinum minimum* DILL. *Syn.* III. p. 331. t. 14. f. 4. quæ figura nostri speciminis est simillima, & est *Trifolium spicis subimbricatis, vexillis deflexis persistentibus, calycibus pedicellatis, caulibus procumbentibus* LINN. II. p. 1088. Mihi, etsi caulis procumbit, non satis diversa videtur, & in horto a DILLENIO facta in *Trifolium* 363. rediit, DILLENII ipsius fide.

365. TRIFOLIUM caule erecto, spicis ovatis, strepentibus, calycibus capillaribus, pilosis.

Trifolium montanum lupulinum C. B. *Prodr.* p. 140.

Lotus montanus aureus amplo lupuli capitulo, annuus BARRELIER *ic.* 1024.

Trifolium spicis ovalibus imbricatis, vexillis deflexis persistentibus, calycibus pilosis, caule erecto LINN. II. p. 1087. Conf. descriptionem Cl. KRASCHENINNIKOF p. 136.

Satis vulgare in montosis, inter *Rüti* & *Gurnigel*, in monte *Fueystein*. Acutioribus foliis in alpebus Glaronensium J. GESNER.

Caulis pedalis, & cubitalis, erectus, minus ramosus. Folia ima cordata, reliqua cordiformia, ovatis similia. Capitula ovata, vetula spadicea, longiora & majora. Calycis brevis campanula, dentes superiores breves, inferiores capillares, longiores quam prioribus, imus longissimus, subpilosus *c*).

366? TRIFOLIUM capitulo spumoso aspero majus C. B. *Prodr.* p. 140. RAI & c.

C. B. In Salicetis *Michelfeldæ*, *Huningam* versus, in dumetis se suffulciens reperit, neque quisquam alius. Ea dumetâ dudum destructa sunt, & fortissimo Castello *Huningensi* cesserunt

Rr 2

Caulis

i) F. Q. V. O.

k) Id est *Tripbylloides* PONTEDE.

a) FABRIC. *butisbac.* p. 50.

b) L'ISLE II. p. 50.

c) *Fior. Ingvit.* p. 116.

Caulis bicubitales, tenues, flexiles: folia rotunda, crenata, vulgaris Trifolii similia, in prælongis pedicillis. Scapi palmares, pedales. In singulo scapo capitulum subrotundum, parvæ avellanæ mole: flosculis aureis; his succedunt folliculi membranacei, sibi incumbentes, filamentis quibusdam exasperati. Ita C. B.
De hoc Trifolio ne conjecturam quidem habeo, quam offeram.

367. TRIFOLIUM caule repente, spicis depressis, filiquis tetraspermis.
Innumerabiles hujus plantæ varietates sunt, quarum plurimas MICHELIUS collegit.
- α Vulgare.
Trifolium pratense flore albo minus & *femina glabrum* I. B. II. p. 380.
Trifolium repens RIVIN. t. 13. similis varietatis ζ.
 - β Varietas quadrifolia, in areolis hortorum & in ambulacris glareæ conspersis LOBEL. ic. II. p. 33.
 - γ Etiam quinque & sex foliis MORISON. II. p. 135.
 - δ Simile varietatis maximæ n. 368. sed repens, filiquis dispermis MICHELI p. 20. t. 25. f. 5.
 - ε Foliis rhomboideis, albo gnomone pictis, acute ferratis, petalis pene purpureis, non lineatis; insignior varietas, inter *Basileam* & *Montbeliard*, etiam inter *Chiavennam* & *Bellinzonam* nata Emend. III. p. 88. n. 235.
Melilotus Parisiensis humi fusa foliis glabris ferratis VAILLANT. t. 22. f. 1.
 - ζ Foliis subrotundis ferratis, non maculatis: filiqua tetrasperma.
 - η Alpina folio valde nervoso, cordato, non maculato.
 - θ Alpina minima, triuncialis, foliis rotundis non maculosis: filiqua tetrasperma MICHELI p. 25. t. 25.
 - ι Alpina flore maximo, duplo, quam in reliquis, majori, folio subrotundo.
 - κ Varietas maculosa, sagitta notata, pediculis longissimis, filiquis tetraspermis MICHELI p. 28. t. 25. f. 1. quæ est ex amplissimis.
 - λ Hujus varietas vivipara, numerosis petiolis in capitulum congestis, biuncialibus, in quibus monstrosi flores nascuntur, uno alterove petalo in longum folium degenerante, profunde ferratum, dum unum alterumve petalum non mutatum superest. *Trifolium pratense capitulo folioso* AMBROSIN. nov. plant. hist. c. 5. phytogr. p. 541.
- α-λ. Est *Trifolium capitulis umbellaribus, leguminibus tetraspermis, caule repente* LINN. II. p. 1080. Mutabilis planta vulgatissima in hortis ambulacris, & pratis.
Omnibus habitus repens, caule transverso, subinde radices deorsum fundente, sursumque & foliosos petiolos, & florigeros emittente, longos utrosque. Folia variabilia, in universum circumferrata, glabra, nervosa, cæterum subrotunda, aut cordata, emarginata, sæpe arcu aut gnomone albo notata. Stipulæ venosæ, ovato lanceolatæ. Capitulum florigerum sphaericum, depressum; flores juniores recti, maturi reflectuntur, ut spica nunc bifida sit. Calyx coloratus, albus, aut purpureus, duobus dentibus superioribus brevioribus, a tribus inferioribus, longioribus, intervallo aliquo remotis. Flores juniores albi, sensim purpurei fiunt, denique fusci, dum perinde marcescunt, ut in lupulinis. Vexillum longissimum, plicatum, non reflexum, album aut subpurpureum. Alæ multo breviores, carina brevissima. Siliqua torosa de calyce eminens, feminibus in optimis exemplis quaternis, licet a duobus ad quaterna ludant.
368. TRIFOLIUM caulibus subrectis, spicis depressis, filiquis dispermis.
Trifolium pratense corymbiferum, erectum, annuum, præcaltum, caule crassiore fistuloso, folio longiore cordiformi, flore albo, filiqua incurva, lata, compressa ac disperma MICHELI p. 28. t. 25. f. 2.
Trifolium orientale altissimum, caule fistuloso, flore albo VAILL. p. 195. t. 22. f. 5.
Trifolium capitulis umbellaribus, leguminibus tetraspermis, caule ascendente LINN. II. p. 1080. Conf. DALIBARD. p. 226.
Trifolium flore albo RIVIN. t. 4.
In hortis: etiam ad pabula d) colitur.
Parum diversum: caule non repente, semisubrecto, cubitali, duriori, fistuloso, ramoso: Foliis magnis, puris, ovatis, non maculosis: Spica compressa, floribus grandioribus. Stipulæ venosæ, longe caudatæ.

369. TRIFOLIUM

d) Journ. œconom. n. 1. p. 38.

369. TRIFOLIUM scapis radicatis, floribus racemosis, foliis ellipticis, lanceolatis, integerrimis.

Trifolium angustifolium alpinum PONE p. CCCXL. apud CLUSIUM, & *Italic. edit.* p. 194.

Trifolium alpinum flore magno, radice dulci C. B. Prodr. p. 143. SCHEUCHZER *It. I.* p. 43. *It. II.* p. 143. *It. IV.* p. 342.

Trifolium Glycyrrhizites PARKINSON p. 1105.

Trifolium scapo nudo, leguminibus dispermis pendulis, foliis lineari lanceolatis LINN. *II.* p. 1080.

β Flore albo in *M. Serin.*

Frequens in alpinis, in adscensu montis *Scheidek, Stokhorn*, in monte *Joch, Gotthardo, Speluga*. In Gubernii Aquilejensis alpinis ubique, *Javernaz, Enzeindaz, Ovanaz, Rosselinaz*. In alpinis Valciæ *Fouly, Jeman, Col de Ferry, S. Bernhard, Simplon* &c. Nusquam in montibus.

Radix amplissima, pedalis, brachiata, multiceps, satis recta. Folia ternata, petiolata, angusta, elliptica, integra, nervosa, glabra. Scapi floriferi ex radice aphylli, aliquot uncias longi, late terminati florum racemo, non spica. Hi ab Anonidis floribus valde diverfi, prælongi sunt & stricti, purpurei. Calycis segmenta omnia prælonga, superiora latiora, imum capillare. Vexillum longissimum, ad reliqua petala adpressum, striatum, carneum, lineis purpureis varium. Alæ carina longiores, hamatæ. Carina brevissima: stamen decimum distinctum. Siliqua brevis, turgida, semina duo.

In Comitatu *Ruscinonensi* & in *Arvernia* pro Glycyrrhiza venditur e).

II. TRIFOLIA FRUCTU CALYCI INCLUSO.

I. FLORE TETRAPETALO.

370. TRIFOLIUM f) caule repente, spicis glabris, calycibus sericeis, ampullescentibus.

Trifolium fragiferum nostras purpureum, folio oblongo H. OXON. *II.* p. 144. t. 13. f. 2. VAILLANT. p. 195. t. 22. f. 2.

Trifolium fragiferum repens, minori & rotundiori folio BARRELIER *ic.* 852.

Trifolium capitulo spinoso aspero minus C. B. Prodr. p. 140.

Trifolium fragiferum friscum CLUS. *cur. post.* p. 39.

Trifolium capitulis subrotundis, calycibus bidentatis, inflatis, reflexis, caulibus repentibus LINN. *II.* p. 1086.

Locis gramineis udis v. c. in via quæ a *Seelhofen* ad *Arolam* ducit: *Morati* eundo versus *Anet. Basilea* ad ripam *Rheni* prope *die Baar*.

Junius varietates Trifolii 367. ita refert, ut vix distinguas, nisi ex sericeis calycibus, & ex capitulo densius congesto.

Habitus repens, simillimus, scapique floriferi & foliosi: folia etiam ovata vel cordata, acute circumferrata, glauca & levia; capitulum sphaericum, depressum, calycis denticulis supernis brevioribus, infernis longioribus & rectoribus. Vexillum longum, strictum, album, roseis lineis virgatum, alis ad brevissimam carinam adhaerentibus, Sed maturior calyx totus mutatur g), ejusque pars superior in globi speciem intumescit, & in teneram reticulatam naturam abit, quæ modo glabra est, modo villosa: dentesque habet duos curvos conspicuos, ad se invicem converfos: dum inferior calycis pars vix mutatur. Siliqua rotunda, disperma: semina ex ovatis reniformia.

In Hibernia colere incipiunt, & ajunt fatum ad septem pedes se extendere h).

371. TRIFOLIUM caulibus prostratis, capitulis ovatis, in alis sessilibus, calycibus rigidis, segmentis rectis i).

Trifolium, cujus caules ex geniculis glomerulos oblongos proferunt I. B. *II.* p. 378. LA CHENAL p. 2.

Trifolium minus, capitulo parvo albo echinato BARRELIER *ic.* 870.

Trifolium flosculis albis, in glomerulis asperis, caudiculis proxime adnatis RAI. VAILLANT. t. 33. f. 1.

Trifolium capitulis sessilibus lateralibus ovatis, calycibus inæqualibus rigidis persistentibus LINN. *II.* p. 1084.

Circa

e) LE MONNIER. GAGNEBIN.

f) Esse Tetrapetalon consentit FABRICIUS l. c.

g) In *Trifolio folliculato* calyx etiam inflatur, sed duo dentes longiores sunt, & a se invicem recedunt.

h) BAKER *Experim.* p. 98. sqq.

i) In altero satis simili *Glomerato* LINN. n. 29. capitula sphaerica sunt, calycisque squamæ reflexæ.

Circa *Birsam* in arenosis Cl. LA CHENAL. Magna copia reperi in area *Arcis St. Tryphon*, & alibi in aridis calidioribus.

Ex una radice numerosi caules, secundum terram prostrati, semipedales & ultra. Folia fioma, subhirsuta, venosa, obtuse rhomboidea, ut initium ab angulo fiat, finis sit in arcum. Capitula parva, ad foliorum alas sessilia, ob grandiusculos & duros calyces aspera, fuscepta stipula ovato lanceolata. Calyx campaniformis, contractus, pene globosus, dentibus quinque triangularibus, quorum duo superiores minimi, imus est longissimus. Calycis flos longior, strictus, inapertus, albus, tetrapetalos. Vexillum plicatum, sursum flexum: hami alarum breves.

372. TRIFOLIUM caule erecto paucifloro, foliis elliptico lanceolatis, nervosis, subtus subhirsutis.

Trifolium pratense album FUCHS p. 818.

Trifolium folio longiore flore albo RIVIN. t. 12.

Trifolium majus I. CLUS. *Pannon.* p. 760. *hist.* p. CCXLV. cum icone.

Trifolium spicis subimbricatis subtribus, vexillis subulatis, emarcescentibus, calycibus nullis, caule erecto LINN. II. p. 1087.

Vulgo in pratis adclivibus, & ficcioribus.

Folia perinde glauca, valde nervosa, ferrata, acute elliptica, subtus hirsuta. Caulis erectus, vix ramosus, pedalis & ultra, fistulosus, hirsutus. Spica floralis ovata, acuta, ramum caulemve terminat. Stipulae cavæ, strictæ, biaures, auriculis lanceolatis. Calyx albus, hirsutus, segmentis capillaribus. Flos tetrapetalos, albus. Vexillum plicatum, striatum, reliquis petalis dimidio longius, dimidia parte subrectum. Alæ & carina ovatae, hamatae, coherentes, illæ longiores; carina latior, bipes, ovata, neque recurva, neque rostrata.

Varietas montana paulo durior.

373. TRIFOLIUM caule ramoso, foliis lanceolatis, ferratis, spicis villosis ovatis.

Lagopus DODON. *Cereal.* p. 212. RIVIN. t. 15. BLAKWELL. t. 490.

Lagopus angustifolia minor erecta BARRELIER ic. 901.

Lagopus altera, angustifolia, minor & verior, capitulo brevior IDEM ic. 902.

Trifolium spicis villosis ovalibus, dentibus calycinis setaceis, equalibus LINN. II. p. 1083.

Vulgo inter stipulas exeunte ætate.

Caulis erectus, ramosus, cum tota planta molli lanugine obsitus. Folia longe lanceolata, cis finem latiora, sine inciso, nervulo in spinam exeunte. Vaginae lineatae, longe aristatae. Caulis & rami terminantur spicis ovatis, per ætatem cylindricis, totis tomentosus. Calyx campaniformis, villosus, quinque denticulis flore longioribus, pappo pinnatis, quorum inferiores paulo longiores sunt. Flos exiguus, subrubellus, tetrapetalos *k*). Alæ crassis hamis, vexilli breviores, carina longiores; obtusa ista & absque rostro. Siliqua sphaerica, tumida, monospermos.

Putatur ficare, & adstringere *l*), & ad dysenteriam *m*) adhibetur, ignotus medicis. Ad morbum pecoris, *gall sinka*, *Suecis n*) in usu est.

374. TRIFOLIUM foliis subrotundis, spicis cylindricis, calycibus plumosis.

Lagopus major folio trifolii DODON. *hist.* p. 577.

Lagopus maximus Lobelii CLUS. *Pann.* p. 763. 764. *hist.* p. CCCLVI.

Trifolium alpinum latifolium spica longa BARRELIER ic. 697.

Trifolium spica oblonga rubra MILLER t. 267.

Lagopus latifolius RIVIN. t. 17.

Trifolium spicis villosis, oblongis, obtusis, aphyllis, foliolis subrotundis LINN. II. p. 1083.

I. B. In pratis prope fluvium *Arve*: sed ibi follicite quaesitum a Gen. de SAUSSURE non potuit inveniri, ut non satis certa civis sit.

Huic caules glabri, cubitales & altiores. Folia nervosa, subrotunda, undique ferrata, subhirsuta. Stipulae breviter ovato lanceolatae. Spica praelonga, etiam biuncialis, mollissima. Calyx bilabiatus, tribus inferioribus segmentis deorsum reflexis, duobus superioribus ascendentibus, omnibus in longas & plumosas aristas exeuntibus, cum calyx ipse villosus sit. Vexillum subpurpureum, nitens, longius, plicatum, acuminatum. Alæ breviores, acutæ, hamatae, purpureæ. Carina ovalis, acuminata, recta, non facile a carina separabilis. Semen unicum.

II. FRUCTU

k) FABRIC. I. C.

l) Alivum sinit PLINIUS.

m) BUCHWALD p. 158.

n) K. svensk vetensk handling 1747. p. 78.

II. FRUCTU CALYCE CONTENTO.

II. FLORE MONOPETALO.

375. TRIFOLIUM foliis nervosis ciliatis, spicis ovatis, obelis, calycis denticulis plumo-
sis, imo longissimo.

Cytisus TRAG. I. p. 601.

Trifolium majus III. CLUS. *pannon.* p. 762. *hist.* p. CCXLV. ut tamen figura Trifolio 374. si-
milior sit.

& *Trifolium montanum spica longissime rubente* C. B. I. R. H.

Trifolium spicis villosis longis, corollis monopetalis, caule erecto, foliis serrulatis LINN. II.
p. 1081.

Pulchra planta in pratis calidioris Helvetiæ vulgo nascitur. Supra *Bonneville*, *Cressier*,
circa *Chamblon*. In Gubernio Aquilejensi circa *Bex*, *Escharpigny*, aux *Gauges*.
Genevæ prope *Champel*. Basileæ circa *Crenzach*. *Curia*. *Chiavennæ*: in monte
Randenbergl, &c.

Caulis firmus, erectus, pedalis & cubitalis. Folia elegantia, nervosa, nitide sulcata,
oris ciliatis, glaberrima, elliptica, sine emarginato. Stipulæ maximæ, ellipticæ,
convolutæ. Spicæ caulem & ramos terminant, biunciales & ultra. Calyx pene gla-
ber: denticuli plumosi, imus longissimus, flori æqualis, pappo plumosus. Flos
purpureus, longe de calyce eminens, monopetalos. Vexillum longissimum, ftri-
ctum: carina recta, ejusdem fere longitudinis: alæ exiguæ: connata omnia.

376. TRIFOLIUM foliis ovatis nervosis, supremis conjugatis, vaginis lanceolatis.

Trifolium majus II. CLUS. *Pann.* p. 760. *hist.* p. CCXLV.

Trifolium majus CLUSII secundum, rubrum, non album I. B. II. p. 375.

Trifolium spica longiore flore purpureo RIVIN. t. 12.

*Trifolium spicis subglobosis, villosis, terminalibus sessilibus, caule erecto, foliis lanceolatis, ser-
rulatis* LINN. II. p. 1082.

In pratis montosis ubique.

A vulgari purpureo 377. pratorum differt, stipulis viridibus, longius caudatis, lanceo-
latis, non aristatis: foliis longioribus, magis nervosis, superne glabris, raro ma-
culatis, calyce glabro, denticulis tantum hirsutis o). Florum spicæ obesior, satu-
rate purpurea.

β. Non separo *Trifolium montanum purpureum folio acuto, crenato* C. B. *Prodr.* p. 140.

377. TRIFOLIUM p) caule obliquo, foliis ovatis hirsutis, supremis conjugatis, vaginis
aristatis

Trifolium RIVIN. t. II.

Trifolium pratense DODON. *Cereal.* p. 186. *hist.* p. 365.

Trifolium vulgare BLAKWELL. t. 20.

Trifolium spicis subvillosis, cinctis stipulis oppositis membranaceis, floribus monopetalis LINN. II.
p. 1082.

Nihil vulgatius in pratis, etiam udis, amatum agricolis.

Caules pene procumbentes, multi, ramosi, duriusculi. Stipulæ albæ, rubris venis di-
stinctæ, capillaribus aristis terminatæ. Folia ex brevibus pedunculis, figura variabili;
ima rotundius ovata; superna acutiora, omnia mollia, utrinque subhirsuta, nervo aut
integro, aut obscure ferrato, plerumque macula alba sagittata, aut in arcum flexa,
distincta. Spica floralis super duos foliorum ternarios, & totidem stipulas sessiles.
Calyx lineatus, subhirsutus, tubulosus, segmentis capillaribus, ex eodem circulo
ortis, per latera ciliatis, imo longissimo. Flos carneus, aut purpureus, tubo
stricto, ex quo vexillum prodit, plicatum, longius, recta protensum, oris reflexis:
alæ ellipticæ, hamatæ: carina recta, lanceolata: vagina & stamina solita. Capsula
ovata, operculata. Semen late reniforme.

β. *Trifolium quod seritur, majus* DODON. *Cereal.* p. 186. *hist.* p. 365.

Autre espèce de Trèfle. Spectacle de la Nature T. III. p. 36.

Putant diversum esse in *Mus. rust.* IV. n. 2. & discrimen proferunt.

S s 2

Vulgo

o) SCOPOLI p. 526.

p) Non est *Trifolium veterum*. Id odoratum erat, ut
Asphaltites inter synonyma sit, fruticosum, cubitali
majus, virgis junceis, nigris, ternis foliis, loti si-
milibus, odore rutæ quando recentia, bituminis,

quando adoleverunt &c. *Dioscor.* IV. c. 106. Quare
pro alexipharmaco habebatur: pro veneno vero
a SOPHOCLE, cui, ait PLINIUS, se unice credere
L. XXI. p. 258. Succum in elephantiasi laudabat
ARISTOTELIS curat. diut. II. c. 13.

Vulgo feritur *q*), ut ex repetita messe pecus abundantius nutrimentum capiat: id vero vitii habet *r*), quod flatus gignat periculosos, qui equos necet, excitato volvulo, quem oporteat, nisi lotione animal levetur, inciso intestino *s*) aut ventriculo *t*) dispellere, alioquin crepaturus *v*), ut aer etiam inter carnem cutem:que erumpat, faciatque emphysema. Simile inde vaccis *x*) periculum; etsi non perpetuum *y*). Quare Armentarii admista palea vim nimiam alimenti frangunt.

γ. Varietas flore albo passim nascitur.

δ. Ochroleuco & pene flavo flore spica perobesa & brevi, in alpinis reperi, ut in monte Gotthardo, etiam Genevæ lectum a RAIIO.

Trifolium pratense hirsutum majus, flore albo sulfureo seu ochroleuco RAI *hist. & synopsis* III. p. 328. cum ic. H. OXON. II. t. 12. f. 12.

378. TRIFOLIUM caule recto, foliis hirsutis, supremis conjugatis, spicis oblongis. *Emend. II. n. 43.*

Trifolium caule hirsuto scabro, foliis mollibus, integerrimis, spicis subvillosis ochroleucis Cl. LA CHENAL *diff. inaugur.* p. 2.

Cl. LA CHENAL reperit circa Brattelen & Schauenburg: ego abunde versus Vervay, & in alneto etiam prati præfecti Rupensis. Cl. BERDOT circa montem Beligardum, & au Refrein, au Cernil Tiffot Cl. GAGNEBIN, tum versus arcem Gilgenberg prope Solodurum Ill. STÆHELINUS.

Caulis rectus, pedalis, parum ramosus, hirsutus. Folia subhirsuta, mollia, longe petiolata, rariora: ima subcordata, superiora in nostris ovata, & denium lanceolata, in anglicis pariter cordata: ora non dentata. Sub spica conjugatio duorum foliorum est. Stipulae venosae, bicaudes, caudis herbacea arista terminatis. Spicae ovatae: flores longi, erecti, ochroleuci; dentes calycini æquales, imus longior *z*), omnes per latera molliter pilosi; ipse calyx tubulosus, & lineatus. Flos monopetalos, vexillo de more stricto, longiori: carina recta & obtusa.

β. Simile est, etiam pare foliorum oppositorum.

Trifolium pratense purpureum minus, foliis cordatis RAI *Syn. III. p. 328. t. 13. f. 1.*

Etiam purpureo flore in Helvetia reperit Cl. GAGNEBIN.

Trifolium saxatile hirsutissimum C. B. *Prodr. & I. B. II. p. 381.* videtur potius ad Potentillas spectare. Ita indicant capitula rotunda, in quorum medio breves & molliissimi pili.

BUCERAS a).

FOENUM GRÆCUM TOURNEF. t. 230.

TRIGONELLA LINN. n. 898.

Vetustum nomen moderno præfero.

Character est in filiqua longa, curvula, nervosa, non contorta, inque carina perbrevis.

*379. BUCERAS siliquis sessilibus arcuatis, undique divergentibus.

Fœnum græcum sylvestre minus Monspeliacum BREYNE *Cent. I. t. 33.*

Securidaca genus triphyllum I. B. II. p. 373.

Fœnum græcum polyceration RIVIN. t. 82.

Circa Fouly Valesiæ in agris.

Caules numerosi, procumbentes. Folia nervosa, subhirsuta, sectori circuli similia, sed longiora, radiis integris, ora circumferrata. Flores octo ad quindecim, fasciculati, ex brevibus petiolis ad latera cauliculi sessiles. Calyx cylindricus, segmentis acutis, inferioribus longioribus, mediis sursum versis. Flos luteus, vexillum emarginatum, plicatum, multo longius & grandius. Alæ carina longiores, hamatæ, facillime a vexillo separabiles, ut cum eo omnino non coalescant. Carina integra, sine

g) *Musf. rust. IV. n. 2.*

r) *Oecon. Nachricht. T. VI. p. 45.*

s) *Musf. rustic. III. n. 3. 4. IV. n. 1. 2. 3.*

t) *CHESELDEN. anat. p. 165.*

v) *SWITZER aug.*

x) *Mem. de la Société d'Agriculture de Rennes II. p. 84.*

y) *L'Isle husbandr. I. p. 385.*

z) *LA CHENAL.*

a) *Siccum olet Βουκερας THEOPHRASTUS caus. plant.*

L. VI. c. 22. Buceras, quod est Fœnum græcum, viride non olet *PLIN. L. XXI. c. 7.* Buceras in clystere ad rerum morbos *RUFUS de morbis in vesica.* Τηλας genus leguminis, hoc si effunditur, decoctum solum lubricum reddit, ut consistere nequeat *SUIDAS III. p. 461.* Τηλας pro Fœno græco *ARST. curat. Acut. L. I. c. 1.* Seminis Fœni græci uncia inspissat libram aquæ *CARTREUSER mat. med. II.*

fine obtuso, ovato, tota fissilis. Siliquæ pene sessiles, in ambitum ex uno puncto caulis sparguntur, incurvæ, femicirculo minores, duræ, venosæ, polyspermæ. Fœnum Græcum ipsum feritur, & etiam quasi spontaneum, a Cl. CAPPELER lectum est b). Nolim tamen inter cives recensere c).

MEDICA TOURNEF. t. 231.

& MEDICAGO TOURNEF. t. 231.

COCHLEATA RIVINI.

& FALCATA Riv.

MEDICAGO LINN. n. 898.

Calycis dentes omnes angusti, imus longissimus d). - Vexillum reliquis petalis longius e), ovatum, emarginatum. Alæ carina longiores f), ovatæ g), hamatæ. Carina dipetala, ovata h), absque rostro. Siliqua junior simplex, incurva, in plicam carinæ se recondit, adulta se contorquet, uno flexu i), aut pluribus k), qui character essentialis est.

380. MEDICA caule diffuso, capitulis hemisphæricis, filiquis reniformibus.

Trifolium pratense luteum flore minore, semine multo I. B. II. p. 380.

Melilotus minima RIVIN. t. 8.

Medicago spicis ovalibus, leguminibus reniformibus, monospermis, caule procumbente LINN. II. p. 1097.

Icon in *Mus. rust.* IV. n. 2. f. 4.

Nihil vulgatius in viis glareosis, hortis & pratis.

Caules numerosi, ramosi, prostrati, pedales & ultra. Folia longe petiolata, mollia, hirsutula, figura variabili, ovi brevioris, quadrangularis, obtusi, cordisve latissimi: ora minute circumferrata. Scapi florigeri ex alis foliorum prodeunt, geruntque florum minutissimorum, luteorum, hemisphæricum capitulum. Calycis segmenta inæqualia, imum longius, suprema brevissima. Vexillum magnum, ovatum, reflexum, plicatum: reliqua petala abscondit. Alæ auriculatæ angustæ, carinæ æquales. Hæc sine fîsso, amplo, ovato, non rostrato, lato ungue. Florem dixi. Fructus racemosi, striati, reniformes, monospermi, semine suo ovato.

Etiam hæc medica a nuperis Georgicis coli cepit.

381. MEDICA foliis oblongis, ferratis, filiquis semilunaribus, racemosis.

Medica flore luteo CLUS. Pom. p. 759.

Lens major repens TABERNEMONT. p. 502.

Falcata RIVIN. t. 84.

Medicago pedunculis racemosis, leguminibus lunatis, caule prostrato LINN. II. p. 1096.

Medica sylvestris floribus e luteo pallescentibus SCHEUCHZER It. VII. p. 515. OEDER. t. 233.

Vulgo Basileæ flore croceo nascitur.

In Gubernio Aquilejensi flore pallido, cujus petala exterius violacea sunt, aut viridia,

Hæc Medicæ juniores violacæ adparent, adultæ luteæ.

Inde *Medica ex violaceo* & *luteo varia, flore viridi*, & *flore violaceo* I. R. H.

Caules duri, plerumque procumbentes, ramosi, iidem a vicinis fruticibus sustentati altius adfurgunt, ad quatuor usque pedes. Folia glabra, petiolata, inde triangularia, basi sua emarginata, spinula ex nervo prodeunte. Stipulæ acute lanceolatæ, aristatæ. Flores in racemos nudos. Calycis segmentum imum longius, sæpe bifidum, suprema ad se invicem conversa. Vexillum reliquis petalis amplius, ovatum, oris replicatis, emarginatum. Alæ longe hamatæ, carinæ æquales; hæc fissilis, fine obtuso, absque rostro. Siliqua semilunaris, lata, tetrasperma.

Hoc est *Svensk böfrö* l), cujus cultum LINNÆUS commendavit, quem alii fecuti sunt.

Mihi caules nimis duri videntur, neque fatis erecti.

382. MEDICA

b) In *hermetis valle* Scaphusinorum. Nascitur in Apulia & M. Patavini ANGUILLARA p. 103.

c) Fœnu græco boves Persiæ pascunt OLEARIUS *Itin.* p. 567.

d) TOURNEF. A. B. *Medicago.*

e) IDEM *Medica & Medicago.*

f) *ibid.*

g) *ibid.*

h) *ibid.*

i) *Medicago* G.

k) *Medica* E. F.

l) *K. russensk wetensk bandl.* 1742. p. 191. & *ölanisk. resa* p. 242.

T t

382. MEDICA caule recto, foliis oblongis, ferratis, racemis erectis, filiquis planis, iterato contortis *m*).

Medica CORD. *Hist.* L. V. DODON. *Cereal.* p. 208. *pempt.* p. 575.

Medica major erectior, floribus purpurascens I. R. H. SCHEUCHZER *It.* VII. p. 515.

Luzerne Spectacle de la nature III. p. 26. & HART. *Essays* T. II.

Sainfoin ANGRAND. II. p. 256.

Medicago pedunculis racemosis, leguminibus contortis, caule erecto glabro LINN. II. p. 1096.

Varietates MICHELI *Hort. flor.* p. 63.

Hæc habetur pro veterum *Medica* *n*), & nostro ævo frequentissime seritur *o*), cum supra omnia alia gramina copiosissimum pabulum prætet, & quater demeti possit. Id habet vitii, quod optimum solum *p*) requirat, & nimio usu, perinde ut trifolium, animalia nimium saturet *q*) & flatus perniciosos gignat, etiam emphysemata *r*) faciat. Radices ad detergendos dentes optimas esse BOURDET *s*).

Non puto veram civem esse; sed passim per prata neglecta superest, seque vulgari graminum inmiscet. Circa *Mathod*, & *Genevæ* in agris vidi.

Caulis cubitalis firmus, erectus, ramis ascendentibus. Folia hirsuta, pene ovata, sed una rhomboidea, ut lineæ primæ ex petiolo divergentes absque dentibus sint, finis ultimus argute ferratus. Flores in scapis ex alis foliorum prodeuntibus racemosi, erecti. Stipulæ lanceolatæ, aristatæ. Vexillum longum, angustum, emarginatum, plicatum, violaceum. Alæ dilutiores, carina longiores, hamatæ. Carina brevis obtusa, bipes. Siliqua levis, bis vel ter intorta, gyris distantibus.

383. MEDICA foliis emarginatis ferratis, racemis paucifloris, filiquis globosis echinatis.

a. Varietas procumbens.

Medica echinata minima I. B. II. p. 386.

Cochleata echinata minima RIVIN. *t.* 88. OEDER. *t.* 211.

β. Varietas erecta.

Medica echinata, hirsuta I. B. II. p. 386.

Medica WEINMAN. *t.* 502. b.

Prior varietas frequens est in Gubernio Aquilejensi, ut in arce *St. Tryphon*; tum in *Valesia* passim. *Basileæ* ad *Birsam* & *Birsig* fluv. in vallis urbis, & circa *S. Jacob. Biennæ* SCHUH. *Neocomi* DIVERNOI. *Genevæ* I. B.

Alteram in *Valesia* legi.

Caules priori prostrati, pedales; alteri altiorem, erecti, cubitales. Folia perexigua, lanuginosa, albida, cordiformia, basi exsecta, nervo in spinulam producta, circumferrata. Stipulæ ex ovatis lanceolatæ. Flores ex alis foliorum in scapis trifloris, quadrifloris; flavo colore, perexigui. Siliqua gyrorum quatuor, ex margine gyrorum duplici ordine spinulas longas, gracilesque, sursum & deorsum vertit.

Si omnes *Medicæ cochleatæ* unius plantæ varietates sunt, cur non alia in *Helvetia* spontanea provenit? Recte separat Cl. GERARD *t*).

III. FOLIIS QUINIS.

DORYCNIUM *a*) TOURNEFORT. T. 211.

LINNÆI in priori editione gen. n. 602.

Calycis denticuli lanceolati *b*), duo superiores majores, ab inferioribus tribus angustioribus intervallo

m) Recenter ubi prodit, foliis & caule trifolii pratensis similis est; procedens folia contrahit, caules edens trifolii, & filiquas corniculorum modo intortas, in quibus semen lentis magnitudine dependet DIOSCOR. II. c. 141.

n) Inter pabulamenta habet ARISTOTELES *Hist.* L. VIII. c. 8. *Medica* herba, quæ & triphylla SUIDAS II. p. 549. Tricenos annos durat PLIN. L. XVIII. p. 119. Decies, & sexies in anno secari PALLAD. L. V. tit. 1. Tè quoque *Medica* putres accipiunt Sulci GEORG. I. p. 214. 215.

o) Valde laudat SWITZER *may.* p. 128. Adde *Oeconom. Nachricht.* IV. n. 1. REICHART *Gartenschaz* V. p. 179. *Ferfarum* præcipuum pabulum est OLKAR. *reis* p. 567. Equos brevissime nutrit SUIDAS XI. Quare cum in *Media* equi Regii sint, ea in regione coli cepit.

p) Pessimum sufficere non bene SCHWACHHEIM *Hannov. gelebrt. Anzeig.* n. 29.

q) DES SERRES p. 321.

r) BOURGELAT. *mat. med.* p. 110.

s) *Art du Dentiste* II. p. 307.

t) *Fior. Provinc.* p. 515.

a) Δορυχνιον, δορυχνιον herba lethalis, quam ΔΕΜΟΦΡΟΝ a δορυ derivat SUIDAS I. p. 620. ΚΡΑΤΕΥΑΣ *halicacabum* vocat, fruticem oleæ nuper prodeuntis foliis similem, minoribus tamen, præter modum scabris, flore candido, filiquis in acumine fere ciceris, venosis, rotundis, feminibus quinis, senis, vesicularibus. Somniferum est, & majori copia sumtum occidit DIOSCORID. L. IV. c. 70. non nostrum.

b) B.B.

intervallo separati, quorum medius longior est. Vexillum majus cordiforme, reflexum *c)*. Alæ carina longiores, hæc sima, rostro curvo, acuto *d)*: Siliqua subrotunda, acuminata *e)*, uno alterove femine *f)* feta. A Loto fructu differt, ad quem nuper LINNÆUS retulit.

384. DORYCNIUM.

Dorycnium hispanicum CLUS. *hispan.* p. 201. 202. *hist.* p. 100.

Dorycnium Mospeliense LOBEL. *advers.* p. 389.

Dorycnium Mospesulanum fruticosum I. B. I. p. 388.

Lotus capitulis aphyllis, foliis sessilibus quinatis LINN. II. p. 1093.

Inter Curiam & Rhenum Cl. GESNER. Nemo nuper ea fede vidit; sed in Sabaudia, haud adeo longe a Geneva, *aux abimes de Mians* & *aux Marches* legit Cl. DE SAUSSURE.

Fruticulus ramosus, erectus: folia quinā, longe lanceolata, arista terminata. Flores in scapis oblongis, ex alis foliorum prodeuntibus, in coronas duodecim & ultra florum, quibus foliolum substernitur. Calyx sericeus, flos albus, rostro carinæ fature, quantum video, purpureus.

LOTUS *g)* TOURNEFORTII T. 227.

LOTI LINNÆI n. 897. sp.

Calyx tubulosus. Superiora duo segmenta majora, intervallo distinguuntur a tribus inferioribus, sibi propioribus *h)*. Vexillum petiolatum, ungue gracili, curvo, reliquis petalis majus, subrectum *i)*, ovale, plicatum. Alæ paulo, quam carina, longiores, sine amplo *k)*. Carina bipes, rostro longo, acuto, sursum curvo. Siliqua longa, plerumque pene cylindrica, torosa, ad quodvis fermen contracta, & veluti septo distincta *l)*: qua nota longe a *Dorycnio* differt. Neque vere quinquefolia est, sed omnino trifoliata, cum duabus stipulis, ejusdem cum foliis fabricæ & magnitudinis *m)*.

385. LOTUS floribus umbellatis, siliquis cylindricis, rectissimis.

α. Varietas major, erectior, pratensis, in sylvis & locis udis frequens.

Lotus pentaphyllos major, flore luteo splendente C. B.

& *Lotus pentaphyllos major alter* EJUDEM.

Loti corniculatæ major species I. B. II. p. 355.

Lotus RIVIN. t. 76.

β. Humilis, prostrata, ad vias.

Trifolium corniculatum DODON. *Cereal.* p. 203. *primum.* *Hist.* p. 574.

Trifolium siliquosum minus TABERNAEM. p. 519.

Lotus corniculata glabra minor I. B. II. p. 355.

II. Foliis longioribus & angustioribus I. R. H.

III. Hirsuta minor I. B.

IV. Flore viridi C. B. sed flores ficcati virefcunt, recentes rubescunt.

Lotus capitulis depressis, caulibus decumbentibus, leguminibus cylindricis patentibus LINN. II.

Non separo *α.* a *β.* siquidem præter LINNÆUM etiam Cel. BOEHMERUS *n)* conjungit. Notas tamen aliquas discriminis ROSENIUS tradit *o)*.

Caules cubitales in majori, in minori dodrantaes. Folia ternata, ex ovatis lanceolata, etiam rotunda, auriculis pene similibus, binis, ex rotunditate subito acuminatis. Petioli florigeri ex alis foliorum, nudi, præter unum, etiam duos, foliorum ternarios, quibus corolla florum infidet. Calyx paulum bilabiatus; segmenta duo superiora longiuscula, lanceolata; inferiora tria intervallo separata, angustiora, angustissimum, quod infimum. Vexillum petiolatum, a reliquis petalis remotum, pene ovatum, plicatum, erectum, flavum, lineis rubentibus distinctum, & in

T t 2

flore

c) A.

d) Sub A.

e) E. D.

f) F.

g) *λωρος* herba suavem odorem spirat SUIDAS II. p. 463.

Lotus sylvestris, quam trifolium vocant, caule est bicubitali, etiam majori, foliis pratensis trifolii, femine Fœni græci, minore, gustu medicato, Dioscor. L. IV. c. 107. Non nostra.

h) Vide TOURNEF. B.

i) ad A.

k) ad A.

l) K.

m) N.

n) Flor. Lipf. p. 145.

o) p. 38. n. 26.

flore nondum aperto purpureum. Alæ paulo breviores, peramplæ, hamis brevibus, obtusis. Carina vexillo æqualis, lata, rostro longo & acuto, bipes. Siliqua cylindrica, gracilis, polysperma. Hirsutis & glabris foliis ludit. In majori calycem glabrum reperi, in minori hirsutum.

Egregium pabulum est, quod cum nomine *Lady finger* *Graß* G. ELLIS coli suadet p).

386. LOTUS caule prostrato, scapis unifloris, filiquis alatis.

Lotus filiquosus luteo flore CLUS. *Pannon.* p. 763.

& *Lotus trifolia pratensis, filiquosa Monspeliensium* LOBEL. *ic. II.* p. 42.

Lotus tetragonolobus RIVIN. t. 79.

Lotus leguminibus solitariis, membranaceo quadrangulis, caulibus procumbentibus, foliis subtus pubescentibus LINN. II. p. 1089.

In Helvetiæ pratis udis vulgaris. Bernæ ultra *Seelhofen* & in der *Eymatten*. Circa *Mathod* in Gubernio Aquilejensi ubique: ad pedem montis *Saleva* &c.

Caulis humi fusus, ramosus, pedalis. Folia ad caulem, seu stipulæ duæ reliquis majores, ex ovatis lanceolata. Tunc petiolus trifolius, gerens folia glauca, subhirsuta, quorum medium pene quadrangulare est, duabus prioribus lineis longis, ulterioribus brevibus, in acumen eminentibus. Lateralia folia a nervo inæqualiter dividuntur, ut interior medietas minor sit. Scapi ex alis foliorum uniflori. Flos ternis foliis infidet. Calyx hirsutus, bilabiatus, imo segmento insigniter minori. Flos grandis, ochroleucus. Carina rostro incurvo, gracili, alis brevior. Alæ ovatae, hamatae, breviores. Vexillum reliquis petalis majus, cordatum, reflexum, ungue gracili. Siliqua polysperma, quadrangula, quatuor membranaceis alis percuria, multo, quam in rubra specie brevioribus.

Cum *Loto maritimo* conjungit GERARD q) & LEYSERUS r), non valde dissentiente LINNÆO s).

IV. MULTIFOLIE.

FOLIIS PER PARIA PINNATIS.

I. CAULE NON VOLUBILI

CORONILLA TOURNEFORT. t. 419.

& EMERUS TOURNEF. t. 418.

Plurima cum *Loto* communia habet, vexillum a reliquis petalis semotum, gracili a) petiolo, carinæ rostrum acutum: filiquam cylindricam b), septulis inter duo quæque femina interstinctam c). Differt calycis segmento superiori brevissime inciso d).

387. CORONILLA caule brachiato, angulato, foliis vigenis, aristatis, floribus umbellatis.

ic. en. GESNER. 3.

Securidaca altera CLUS. *Pann.* p. 748.

Hedysarum purpureum TABERNÆM p. 516.

Coronilla herbacea flore vario I. R. H. GARIDEL. p. 129. *ic.* 25. MILLER t. 107. HELWING *Supplem.* T. I.

Coronilla flore vario RIVIN. t. 94.

Sainfoin commun PLUCHE *Spectacle de la Nature* III. p. 29.

Various flowerd Coronilla. *Garden of Eden* t. 49.

Coronilla herbacea leguminibus quinis, erectis, teretibus, torosis, numerosis, foliolis glabris, LINN. II. p. 1048.

In segetibus circa *Roche*, *Mathod*, *Biennam*, in agro *Aventico*, monte *Dessensi*, &c. Caules latissime diffusi, ramosissimi, brachiati, cubitales, & ultra, angulosi, subhirsuti. Folia parium decem, glauca, glabra, ovata, sed vertice anteriori emarginato, nervo in spinulam continuato. Petiolus floriger rectus & longus. Corona circularis florum vigenorum. Flos amabilis. Calyx patulus, brevissimus, bilabiatus, denticulo superiori ab inferioribus intervallo diviso. Vexillum purpureum, ovatum, alis paulo longius, intus lineatum, plicatum, reflexum, lateribus elevatis:

p) *Maj.* p. 89. KALM. *resa I.* p. 227. adde SCHREBER III.

Saml. p. 51.

q) p. 513.

r) *Flor. Halens.* p. 541.

s) l. c.

a) TOURNEF. t. 419. ad C.

b) t. 418. D. E. t. 415. D.

c) Conf. *ibid.*

d) *Uicunque* t. 418. ad C.

vatis: alæ carneæ, paulo carina longiores, breviter hamatæ, ovatæ. Carina bipes, fissilis, decolor, stricta, rostro acuto, non valde curvo, nigricante. Siliqua pene longa, stricta, articulata: in quolibet articulo pars exterior cava est, in parte interiori semen cylindricum, obtusè terminatum.

Vix a pecore tangi lego e). Sed MILLERUS coluit, & ob egregium pabulum laudat, nostraque pecora avide pulchram plantam decerpunt. Cultum moratur, quod femina non facile maturefcant.

β. *Securidaca altera* H. CLUS. *Pann.* p. 749.

Securidaca minor diuinetorum pallide cerulea C. B. *Basil.* p. 97.

C. B. in monte *Muteto* & *Crenzach*.

Non puto differre a 387. a.

*388. CORONILLA caule erecto, foliis undenis ovatis, floribus umbellatis, filiquis articulatis, pendulis.

Colutea Scorpioides altera CLUS. *Pannon.* p. 96.

Colutea Scorpioides quibusdam, seu Polygala Cortusi similis planta, sed major L. B. I. P. II. p. 382.

Coronilla montana RIVIN. t. 99.

Coronilla fruticosa foliis novenis obovatis, foliolis intimis cauli approximatis, stipulis oppositifoliis bipartitis LINN. II. p. 1047.

Prope Jenam abunde legi, in ascensu montis *Künizberg*, & in sylva *Welmeſe*.

In Helvetia Cl. GAGNEBIN au *Rocher de la Couleuse*, proxime suam patriam, tum *auprès des Rochers d'Orvins*; in *Val de Ruz* D. DIVERNOI; in monte *Farnspurg* Cl. MIEG. STÆHELINUS circa *Reichenbach* agri *Basileensis*.

Radix lignosa, longissima, multicaulis. Caulis erectus, parum ramosus, cubitalis, teres, durus, ad terram lignosus. Folia glauca, glabra, pinnata, extremo impare: paria pinnarum quatuor & quinque: pinnæ utcumque ovatæ, retusæ aut rotundæ, etiam reſectæ, nervo in aristam producto. Petiolus floriger longus, nudus, rectus: umbellæ densæ, florum ad viginti. Flos flavus. Calycis folia duo superiora sibi vicina, inferiora triangularia, imum longissimum. Vexillum a reliquis petalis separatum, non maximum, reflexum. Alæ ovatæ, non hamatæ, carina paulo longiores. Ista lata, acute rostrata. Siliqua articulata, articulis distinctis, ovatis, angulosis. Semen ovato triquetrum. Carinæ apex amat vireſcere. Is viror florum papilionaceorum flavorum videtur a cæruleo esse, quod per putredinem evoluitur, & se ad flavum colorem admiscet. Cæruleum autem ex glauco foliorum colore agnoscitur, & ex non una planta hujus classis potest ita constitui, ut arti tinctoriæ inferviat. A sequente 389. diversissima est f).

389. CORONILLA frutescens, foliis retusis, septenis, filiquis longissimis, vix articulatis.

Coronilla Scorpioides I. CLUS. *Pannon.* p. 43.

Colutea Scorpioides CAMERAR. *Epit.* p. 541.

Erueris CÆSALP. p. 117. I. R. H. SCHEUCHZER *It. V.* p. 423. Du HAMEL *des Arbres I.* p. 216 MILLER t. 132. f. 1.

Coronilla major RIVIN. t. 95.

Coronilla fruticosa pedunculis subtrifloris, corollarum unguibus calyce triplo longioribus, caule angulato LINN. II. p. 1046. *Gotlandsk ref.* p. 229.

In Helvetia plurimis locis vulgaris: in monte *Jura* fere ubique, etiam ad imas rupes circa *die Clus*; & *Bienna*. Ad pedes Alpium; Rupe in pratis præfecti; circa *Goumoens* in meis sylvis. Circa *Thun im Grüßberg*, *Scapbusica* &c.

Frutex a duobus pedibus ad sex, non satis rectus, ramosus & brachiatus. Folia fere cordata, glauca, glabra, parium trium, cum medio impare, ut progrediendo majora sibi succedant. Flores spicati, racemis paucifloris, longe de calyce eminentes. Calyx brevis, pulposus: flos luteus, vexillo cordato, erecto, etiam reflexo, a reliquis petalis valde remoto. Alæ rotunde hamatæ, carina paulo breviores. Hæc bipes, ampla, rostro acuto. Siliqua longa, sine unguiculato, articulis obscure distinctis: femina cylindrica.

β. *Colutea Scorpioides I. humilior* CLUS. *Pann.* p. 45.

Erueris minor I. R. H. MILLER t. 132. f. 2.

A Cl. HAGENBACH circa *Delsberg*, a D. DIVERNOI in agro *Neocomensi* notatus; mihi non videtur differre. Separat MILLERUS, floribus minoribus, statura altiori. Verum id volo, non videri duas vere distinctas plantas in Helvetia provenire.

390. CORO-

e) III. *Saml.* p. 24.

f) Ad CRAMER. p. 219.

390. CORONILLA caulibus lignosis, procumbentibus, foliis ovatis, floribus umbellatis; filiquis alatis, de lign. 132. GESNERI.

Lotus emeaphyllos Dalech. LUGDUN. p. 515.

Polygonum Cortusi L. B. II. p. 351.

Coronilla minima L. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 34.

Coronilla procumbens foliolis novenis, lanceolatis, stipulis oppositifoliis emarginatis, leguminibus angulatis nodosis LINN. II. p. 1048.

Alpina planta, abundat in monte *Richard*, sur *Champ & Prapioz*, in *Jeman &c.* SCHEUCHZER in valle *Angelimontana*. Inde cum rupibus in planitiem descendit, & in *Valesia* etiam reperta est inter *Sedunum & Leucam*, tum inter *Vettis & Thermas fabarias*, & in adscensu montis *Saleva*. Sed etiam in montanis reperitur, au *Rocher de la Chage*, au *Roc des Corbeaux*, au *Refrein*, au *Roc milledeux*, & in adscensu montis *Falconarii* seu *Creux du Vent*, in monte *Thuri*.

Fruticulus humilis, procumbens, radice maxima, ramosus, pedalis & dodrantalis. Folia novena, undena, ovata, pulposa, glauca: stipulæ a foliis diversæ, gemellæ, fuscæ, argute lanceolatæ. Flores octo ad duodecim, in scapis nudis umbellatis, iidem flavi, senescendo virescunt. Vexillum valde distinctum, petiolatum, lineatum, emarginatum. Alæ paulo carina longiores, hamis obtusis; carina rostrata, valde brevis. Siliquæ pendulæ, quas ex pediculo circularis nodus orditur: sequuntur articuli tres, quatuor, etiam plures, ovati, utrinque acuminati & conplanati, utrinque cum acie. Facies plana separatur linea eminente. Acies habet duas alas membranaceas, eminentes: inter eas duas lineas brevius elevatas. In quoque articulo semen, phaseoli forma, sed longius.

Ab *Hispanica* stipulis differt, quas ista aut rotundas habet, aut nullas g).

Cl. GERARDUS *Valentinam Coronillam*, ut olim ego, ad istam refert h).

Securidacam, quam C. B. in monte *Muteto & Crenzach* ponit, nemo recentiorum vidit, ut non ausim inter cives recipere.

FERRUM EQUINUM TOURNEF. t. 225.

HIPPOCREPIS LINN. n. 885.

Plurima *Coronillæ*, calyx superne bidentatus, inferne trifidus. Vexillum petiolatum t), intervallo memorabili a carina distinctum; carinæ rostrum acutum. Siliqua differt, quæ alterne flexuosa est, ut utrinque curvi sinus exsculpantur k). Nomen latinum retinui, neque legem adgnosco ullam, quæ obscurius ex Græcis fictum nomen, pro characteristico subponat.

391. FERRUM EQUINUM filiquis umbellatis, undulatis.

Sferra Cavallo CAMERAR. Epit. p. 642.

Ferrum equinum comosum seu capitatum COLUMN. p. 301. 302.

Ferrum equinum comosum RIVIN. t. 97.

Hippocrepis leguminibus pedunculatis confertis, margine altero lobatis LINN. II. p. 1050.

In apricis viarum aggeribus, ut in via *Murenst*, in isthmo die *Enge gegan Rychenbach über &c.*

Plurima est similitudo cum *Coronilla* ultima. Folia tamen plurium parium, in fine suo resecta, aut obtusiora, aut acutiora: & filiqua alterne flexuosa, articulis quatuor, hispidis & tumentibus. Vexillum ovale, reflexum. Alæ vix hamatæ. Carina bipes rostro adunco acuto.

392. FERRUM EQUINUM filiquis solitariis, lunatim excisis.

Ferrum equinum vulgare COLUMN. Ecphraf. p. 311.

Ferrum equinum RIVIN. t. 98.

Ferrum equinum siliqua singulari GARIDEL t. 114.

Hippocrepis leguminibus sessilibus solitariis LINN. Spec. II. p. 1049.

Nemo nuperorum in Helvetia reperit. Sed CHERLERUS in notis M. S. ad icones LOBELII, quarum usum Cl. GESNERUS humaniter mihi concessit, absque dubio huic plantæ adscripsit, nasci eam in monte *Dolaz* & vicinis montibus, & *Geneva* copiose juxta *Rhodanum*.

In facillima stirpe non videtur Vir versatissimus falli potuisse.

Caulis

g) *Emend. II.* p. 17. n. 35.

h) *Flor.* p. 501.

i) *TOURNEF. A.*

k) *G. K.*

Caulis pedalis, & humilior. Folia emarginata, pinnata, parium quatuor, extremo impari. Stipulae minimae. Flos flavus, in brevissimo petiolo sessilis. Siliqua hinc, in convexa parte, filo facta, gracili: in cava exigit decem quasi capsulas pene quadratas, emarginatas. Semen lunæ figura, non in capsula unum, sed duo dimidia in duabus capsulis vicinis.

ORNITHOPODIUM TOURNEF. t. 224.

ORNITHOPUS LINN. n. 884.

Multa habet & hæc planta Coronillæ familia, calycem, ipsam siliquam, nisi quod ista fulcis transversis manifestius, quasi in ovata doliola dividatur, venosa cæterum, & incurva. Carina obtusa, absque rostro.

393. ORNITHOPODIUM caule prostrato, foliis pinnatis, siliquis umbellatis, articulatis. *Ornithopodium* DODON. *Cereal.* p. 155. BLAIR *miscell.* p. 111. *Ornithopodium foliis pinnatis, leguminibus subarticulatis* LINN. II. n. 1049.

β. *Ornithopodium minus* C. B.

In Helvetia rarius est, a qua fabuleta fere undique absint. Circa *Basilicam* tamen reperitur, haud longe a *Wyl*, & versus *Haltingen* in viis arenosis, teste Cl. LA CHÉNAL. Inter *Neubaus* & *Oettingen* C. B. In Ducatu Cellensi abunde legi.

Caulis ramosi, prostrati, ad terram adpressi, pedales. Folia pinnata, pinnis quindecim & ultra parium, perexiguis, hirsutis, mollibus, ovatis. Flores flavi in dimidias umbellas, breviori foliolo pinnato insidentes. Vexillum reliquis petalis longius. Alæ carina paulo longiores, hamatæ. Carina obtusa, brevior. Siliquæ subhirsutæ, in hac specie D) in arcum circuli flexæ, unguiculo terminatæ, septem octove articulos continent.

GALEGA TOURNEFORT. t. 222. LINN. n. 890.

Cum Coronilla & imprimis cum Emero, siliqua m) fatis convenit, longa, stricta, articulata, per intervalla intumescente. Vexillum brevius, petiolatum, cordatum, reflexum n). Alæ hamatæ o). Carina obtusa: calyx campaniformis, segmentis capillaribus, duobus sursum conversis, tribus rectoribus. Stamina omnia connata.

394. GALEGA foliis ellipticis, spicis & siliquis erectis.

Galega DODON. *Cereal.* p. 164. *hist.* p. 548. RIVIN. t. 72. MILLER t. 137.

Galega seu ruta Capraria MATTHIOL. p. 739. BLAKWELL. t. 92.

β. Flore albo H. AICHSTETT. & C.

Non valde certa civis, ait tamen in monte *Randenburgico* circa *Scaphusiam* provenire MURALTUS. J. GESNERUS in *Rhætia*, ad rivos ponit.

Caulis firmus, erectus, frondosus, etiam ad quinque pedes adfurgit. Folia firma, glabra: paria pinnarum novem, decem, extremo impari: ovata omnia, aut elliptica, nervo in spinulam producto. Flores in scapis de foliorum ala prodeuntibus, longis, spicati, spica reflexa. Vexillum cæruleum, erectum, reflexum, cordatum, plicatum, lineatum. Alæ hamatæ, carina paulo breviores. Carina alba, bipes, sursum late aperta, vexilli longitudine, rostro incurvo, latiusculo. Siliquæ erectæ, scapo parallelæ, ut in *Turritide*, trispermæ, tetraspermæ. Stipulae lanceolatæ, retrorsum caudatæ.

Habetur pro Alexipharmaca, aqua maxime vinosa. Dicitur sudorem movere; & historiola narratur lacertæ, quam serpens momorderat, Galegæ ope sanatæ p). BRASSAVOLA Galega pestilentia laborantes dicitur sanasse q). Non puto serio in medicina adhiberi r). Additur ad hydromel, dum fermentatur s).

HEDYSARUM t) TOURNEF. t. 225.

HEDYSARI sp. LINNÆI n. 887.

Calyx tubulosus, compressus, dentibus superioribus brevioribus, ad se invicem conversis,

V v 2

imo

t) TOURNEF. D.

m) G.

n) B. o) C.

p) FOREST. *incert. ur. judic.* L. 2. c. 5.

q) AMATUS in DIOSCORID. p. 177.

r) *Hil. mat. med.* p. 398.

s) LINN. *skonska resa* p. 402.

e) Frutex foliis ciceris, femine rufo in siliquis, corniculorum modo aduncis, quod ancipitem securim imitatur DIOSCORID. L. III. c. 123.

imo longissimo. Vexillum strictum, ellipticum, reflexum, ungue lato, quam carina brevius. Alæ angustæ v), carina longiores, hamis longis. Carina ad rectum angulum rostrata, in maturiori flore longior x). Vagina staminea multo, quam filiqua longior. Articulata ista, facta ex articulis rotundis, compressis, monospermis, per graciliores isthmos conjunctis.

395. HEDYSARUM caule recto, ramoso, foliis ovatis, filiquis pendulis, levissimis, venosis *Emend. II. p. 14. n. 28. t. 12.*
Onobrychis semine chypeato levi C. B. Prodr. p. 149.
Hedysarum alpinum, filiqua levi, flore purpureo L. R. H. SCHEUCHZER It. I. p. 39.
Hedysarum saxatile filiqua levi, floribus purpureis, inodorum AMMAN. plant. russen. p. 116. n. 152. 153.
Astragalus alpinus Helveticus SCHEUCHZER It. IV. p. 330. & Comm. Lit. Nbr. 1736. p. 101. t. 1. f. 2. Etiam LINNÆUS in priori *Specierum* editione p. 756. ad Astragalos retulit, cum quibus facie convenit.
Hedysarum foliis pinnatis, leguminibus articulatis, glabris, pendulis, caule erecto LINN. II. p. 1057.
Hedysarum foliis pinnatis, stipulis vaginalibus, caule recto, flexuoso, floribus racemosis, pendulis EJSUD. ibid.

β. Flore albido.

In Alpibus frequens, imprimis in Gubernio Aquilejensi, in *Chapuisse, Culand, Ovanna, sur Champ, Enzeinda, Fouly, Nombrieux, Javernaz, la Varaz, Chaudé.* In *Stokborn, Breitlauwenen, Neunenen,* in *Wengenalp.* In monte *Fraçto C. B. & SCHEUCHZER, in Albula I. B. Ad radicem montis Titlisberg SCHEUCHZER.* In *Schilt, Glaronensium monte Cl. RAMSPEK.* Pure alpina planta, in montibus nulla.
 Radix lignosa, longa, crassa, multiplex. Caulis erectus, ramosus, in nostris dodrantalis, denique cubitalis. Stipulæ albæ, venosæ, amplæ y), aristatæ. Folia ovata, venosa, novem & ultra parium. Spicæ florigeræ in scapis ex alis foliorum prodeuntibus: flores reflexi, penduli, ita filiquæ. Flos speciosus: calycis dentes subhirsuti. Flos ex cæruleo purpureus. Articuli quatuor.

ONOBRYCHIS z) TOURNEF. t. 211.

HEDYSARI sp. LINNÆI.

Unicus est articulus, & filiqua echinata, monosperma z). Alæ in tota classe brevissimæ.

396. ONOBRYCHIS caule erecto, ramoso, floribus spicatis.
Onobrychis DODON. Cereal. p. 166. hist. p. 558. RIVIN. t. 2.
Elparjette LUGDUN. p. 489. DES SERRES Théâtre d'Agriculture p. 326. Bresl. Saml. 1758. mens. April. Sept.
Hedysarum foliis pinnatis, leguminibus monospermis, aculeatis, corollarium alis calyce brevioribus, caule elongato LINN. II. p. 1059.

β. Flore albo circa *Curiam*, & fativam vidi.

Alpina planta sponte nascitur in via *die Leitern*, qua ascenditur ad montem *Neunenen*, tum in *Prapioz, auf Boll*, circa *Tbermas Leucenses & Kandersteg.* Passim etiam ad clivos aridos, etiam circa *Bernam, Olon &c.* tum in Germania.

Radix longe per rimas rupium protensa. Caules erecti, firmi, ramosi, angulosi. Folia parium octo ad decem, elliptica, retusa, nervo in spinam producto, & aliis nervis obliquis, parallelis, inscripta. Stipulæ coloratæ, ovato lanceolatæ, aristatæ. Spicæ florales in petiolis rectis, qui se super folia efferunt. Calyx dentibus omnibus longis, superioribus latioribus, longe distantibus, imo angustissimo. Flos pulcher, vexillo ad dimidia reflexo, emarginato, carneo, coccineis venis picto. Alæ inter congeneres minimæ, hamatæ. Carina ipso vexillo longior, bipes, gnomonis similis, rostro incurvo, obtuso. Vagina, quam filiqua longior. Fructus compressus, semicirculo major, undique spinoso reticulo obnuptus. Semen uniforme.

Et si aliquanto parcius, quam medica violacea, pabulum præbet, & ficca folia amittit, durisque caulibus pecori displicet, est tamen ex omnium utilissimis plantis, quæ ad prata *artificialia* feri possunt. Cum enim rupium alpinarum indigena sit, nullum, etiam macilentissimum, solum detrectat, & in mera glareâ, interque deciduos lapides, fata

v) Sub A.

x) Sub A.

y) *Coaf. descriptionem Cl. JACQUIN p. 266. n. 24.*

z) Folia lentis, paulo longiora, caulis dodrantalis, flos puniceus, radix parva *DIOSCORID. III. c. 152.*

z) *TOURNEFORT. D.F.E.*

Astragalus alpinus erectus
Spica purpurea speciosa.

Viciae pulchrum genus multifolium
sive Galegae species quibusdam.

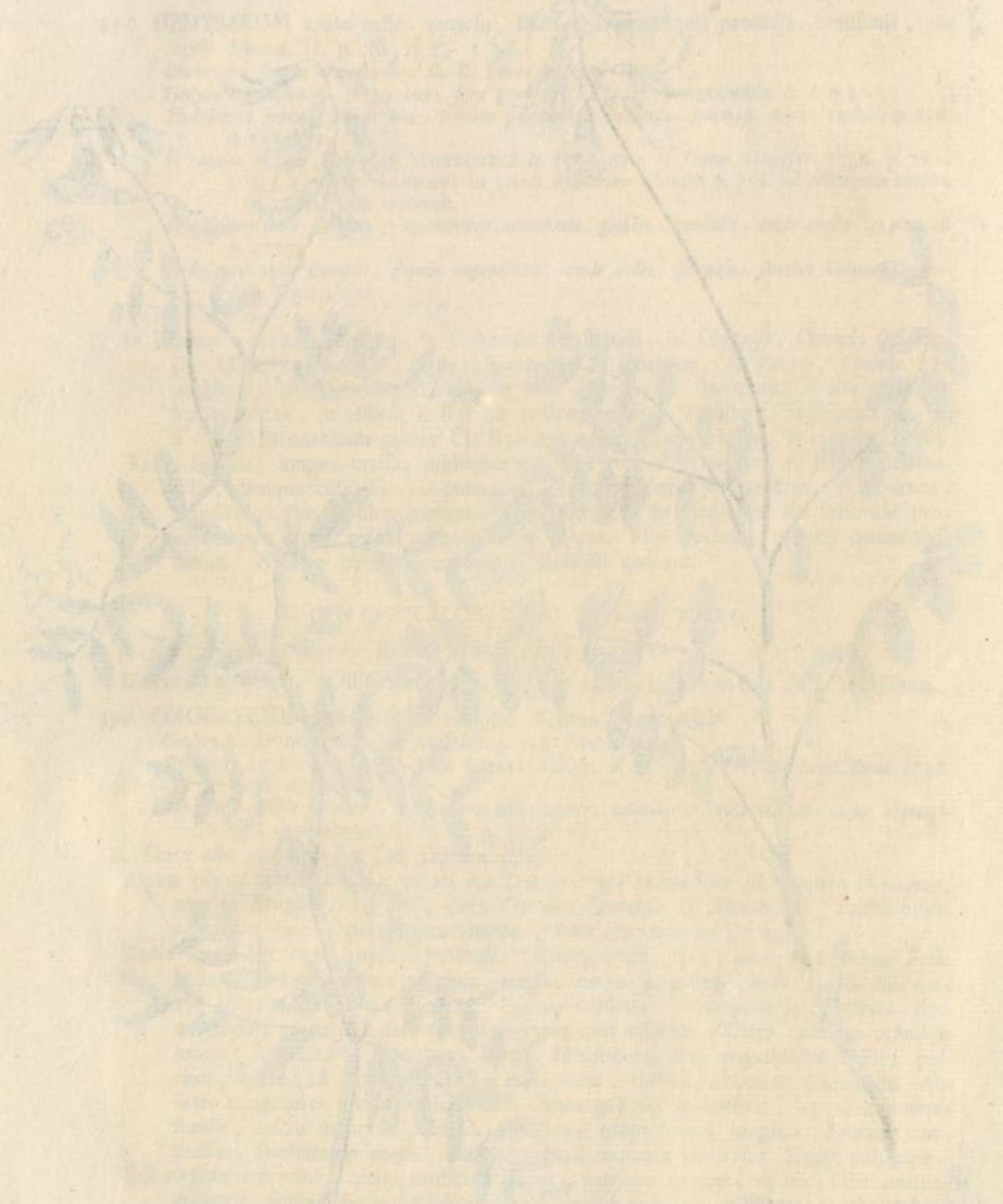
C. J. Rellmanus. Med. C. Del.

July C. F. Triltsch. C. J. Rellmanus. Anst. Gött. Sculp.

Tab. XII. p. 171.

PAPILIONACEAE

Tab. XII. p. 171. *Medicago lupulina* L. (C. L.)
Tab. XII. p. 171. *Medicago lupulina* L. (C. L.)
Tab. XII. p. 171. *Medicago lupulina* L. (C. L.)
Tab. XII. p. 171. *Medicago lupulina* L. (C. L.)

Medicago lupulina L. (C. L.)
Tab. XII. p. 171.

fata provenit. Sed, per mea experimenta, neque humida prata dedignatur, neque, ut vulgo creditur, in aquosis putrescit, neque ulla cæli injurias metuit, neque perinde boves inflat. Merito ergo & olim a) colebatur, & nuper laudatur b).

VULNERARIA TOURNEF. t. 211.

ANTHYLLIS c) LINN. n. 864.

Fructus intra calycem latens, monospermos d), aut dispermos. Folia digitata, umbellam florigeram amplexa. Reliqua signa ad vulgatissimam speciem solam pertinent.

397. VULNERARIA caule procumbente, foliis pinnatis fericeis, ovato lanceolatis, umbellis terminantibus.

Icon lign. 129. GESNERI.

An *Onobrychis* quibusdam CLUS. *hist.* p. 468. & *Astragalus tertius* EJUSD. *hist.* p. CCXXXIV.

Astragalus purpureus LUGDUN. p. 1347. *moëtanus* LOBEL. *Ill.* p. 60.

Astragalus incanus tomentosus, pallido globoso flore italicus BARRELIER *ic.* 722.

Barba Jovis pinnata villosa, flore globoso purpureo BREYNE *Prodr.* II. p. 48. I. R. H. GARIDEL p. 55. *ic.* 13. QUER. *III.* t. 50.

Anthyllis herbacea foliis pinnatis equalibus, capitulo terminali rotundo, floribus obliquatis LINN. II. p. 1012.

In monte Saleva olim RAIUS, nuper Gen. DE SAUSSURE; etiam in monte Dolaz.

Radix lignosa, multiceps. Caulis vix pedalis, fruticosus, durus, vaginosus, foliosus, plenus pedunculis foliorum & vaginis defractis. Folia villosa, hirsuta, ovato lanceolata, pinnata, parium decem, ad quatuordecim, extremo impare. Ita folia radicalia; caulina similia, sed pauciorum parium, ad decem, petiolum vero longa vagina incipit. Umbella unica, densissima, caulem quemque terminat. Cuique umbellæ subjiciuntur folia quinque, vel sex, in circulum coeuntia, palmata, trifida, quinquefida, etiam sequentis speciei similia, ovata, pinnarum duobus paribus accessoriis stipata. Calyx infundibuli forma, hirsutus, non inflatus, fere coronillæ, dente supremo bifido, & tribus inferioribus, omnibus ciliatis, perangustis, subulatis. Flos purpureus, calyce dimidio longior. Vexillum grande, ovatum, petiolatum, lineatum, lato ungue, postea emarginatum, in suum fulcum carinam recipit. Alæ strictæ, non hamatæ, carina longiores. Carina bipes, ovata, obtusa. Stamina novem connata, & decimum singulare, sine filiformi. Fructus calycis longitudine, turgidus, glaber. Germina plura, sed unicum semen maturefcit.

398. VULNERARIA foliis radicalibus ovatis, caulinis pinnatis, umbellis ovatis.

α. Flore flavo, nobis vulgatiore.

Vulneraria rustica GESNER. *hort.* p. 187.

Anthyllis RIVIN. t. 18.

β. Flore albo, in Germania frequentior.

Vulneraria nostra flore albo ex Gotthardo CHERLER apud I. B. II. p. 362.

Loto affinis Anthyllis helveticæ foliis clypeiformibus H. OXON. II. p. 182. *ic.* t. 21. f. 6.

γ. Flore coccineo DILLEN. *Eith.* t. 431. t. 320. *Flor. brit.* p. 364. LINN. *ölänska resa* p. 54. nobis humilior.

α. β. γ. *Anthyllis herbacea, foliis pinnatis, inequalibus, capitulo duplicato* LINN. II. p. 1012.

In pratis, potissimum macilentis, & ad vias. Varietas γ. in alpibus, circa rupes glaciales *Stok.* Varietas β. in subalpinis, circa thermas *Leucenses*, in valle alpina *Chapuisse* &c.

Radix multiceps, folia & caules congesta. Folia firma, subtili villo pubescunt: ad radicem longe petiolata, ovata, aut nulla, pinna ad petiolum accedente, aut una, aut altera exigua. Ad caulem pinna extrema etiam ovata, sed pinnarum tribus quatuorve paribus, ad petiolum accedentibus aucta, multo angustioribus: superiora folia pinnas plurium parium habent, omnes æquales. Quæ denique umbellæ florali subjiciuntur, bina sunt, digitata, & in arcum quinque segmenta emittunt, obtuse lanceolata. Caules pedales, non ramosi, non valde foliosi, & in extremo caule, & secundum eum, etiam altera, umbella densa, binis foliis insidens; sæpe etiam umbellæ

a) ANGUILLARA p. 290. DES SERRES l. c.

b) REICHAERT. t. V. p. 196. SWITZER *Septembr.* DU HA-MEL *culture* &c.

c) Neutra est *Anthyllis* DIOSC. L. III. c. 137.

d) TOURNEF. C.E.F.

umbellæ ramosæ sunt, & ex binis, tribusve confluunt, ut in transversum latiores sint. Calyx villosus, inflatus *e*), ovato tumore, dentibus supremis ad se invicem converfis, & proximis, imo minimo. Ungues petalorum calycis longitudine, pars vero colorata vexilli & alarum aliquantum de calyce eminent. Vexillum cæteris petalis multo majus, ovatum, plicatum, erectum *f*), intus lineis pictum. Alæ vix hamatæ, carina longiores, cui adhærent. Carina bipes, rostro obtuso, purpura picto, in α . & β . In coccinea varietate omnia petala splendido rubro colore tincta sunt. Stamina decem connata, nusquam distincta. Siliqua petiolata, calyce brevior *g*), monosperma. Tuba finita globulo.

Tota planta ficca est, & creditur adstringere. A pecore vix attingitur *h*).

CICER *i*) TOURNEF. t. 210.

CICERIS spec. LINN. n. 875. cui Lentem adjungit.

Calycis segmenta lata, lanceolata *k*); duo suprema sibi proxima, imum brevius, plicatum, ovatum, emarginatum *l*), obtusum. Vexillum reliquis petalis majus, brevi petiolo. Alæ hamatæ, carina paulo longiores *m*). Carina bipes, rostro incurvo, non acuto. Siliqua brevis, inflata *n*), disperma: femina immatura caput arietinum fatis exquisite exprimunt.

*399. CICER foliis ferratis LINN. II. p. 1040.

Cicer CAMERAR. Epit. p. 204. RIVIN. t. 19.

Cicer arietinum DODON. Cereal. p. 114. pempt. p. 525.

In valle Tellina vulgo feritur, circa Grossetto & Teglio, & passim quasi spontaneum reperitur.

Caulis pedalis, cubitalis, erectus, foliosus, ramosus. Stipulæ magnæ, aliquot peracutis dentibus inæqualiter incisæ. Folia hirsuta, pinnata, parium octo, extremo impari, in univolum ovata, sed argute circumferrata. In foliorum alis petioli uniflori. Flos purpureus, sed datur & alba varietas. Calyx hirsutus.

Cicer tostum, five *Garvanços* Hispanorum, in Africa *o*) frequentissimum alimentum est, bonum idem *p*). In calculosis doloribus decocta cum cicere aqua laudatur *q*), acria tamen sunt, ut vesicæ vulneribus noceant *r*). Coffeam tostam optime imitari Cl. REICHART *s*).

COLUTEA TOURNEF. T. 418. LINN. n. 880.

Calyx campaniformis, brevis, dentibus brevibus, lanceolatis; denticuli duo superni secundum semicirculum exsculpti sunt, inferiores rectiores, imus paulo longius procurrat. Floris vexillum petiolatum, sed brevius, ovatum, plicatum. Alæ carina breviores, hamatæ, incurvæ, rostratæ, raro exemplo. Hæc amplissime incurva, rostro obtuso *t*).

Præcipuus character est in fructu petiolato, semiovato, sed hinc acuminato & inde, inflato, membranaceo *v*), in initio commissuræ valvularum superioris aperto, seminibus, medio ex nervo, de suis petiolis pendulis *x*).

400. COLUTEA foliis ovatis, emarginatis, floribus racemosis.

Colutea MATTHIOL. p. 783. CAMERAR. Epit. p. 540. RIVIN. t. 20. Vesicaria I. B. I. P. II. p. 380. SCHEUCHZER It. V. p. 423. Du HAMEL I. p. 179.

Colutea arborea foliis obovatis LINN. II. p. 1049.

Adjungit Africanam flore sanguineo COMMELYN. rarior. t. 11. & Coluteam foliis ovatis MILLERI t. 100. quæ videtur scapis unifloris differre.

Passim in calidiori Helvetia, Aquilejæ, Agauni, inter Chur & Tufis, supra Serrières prope

e) TOURNEF. T. 211. B. B. D.

f) A.

g) E.

h) SCHERBER III. Saml. p. 12.

i) Legumina $\sigma\pi\epsilon\lambda\upsilon\beta\omicron\varsigma$ THEOPHRAST. L. VIII. c. 1. Inter $\kappa\lambda\alpha\gamma\iota\omicron\kappa\alpha\upsilon\lambda\alpha$ ibid. c. 3. altissima radice c. 1. DIOSCORIDES distinguit cicer fativum, & sylvestre fatis simile, & arietinum.

k) TOURNEF. B.

l) TOURNEFORT. A. B.

m) Sub A.

n) D. E.

o) SHAW. travels. p. 222.

p) MUFFET. health. improv. p. 233.

q) ARBUTHNOT. alim. II. p. 50. Olim Diosc. II. c. 97. sed addit vesicam & renes ladere.

r) Simeon. Seth. p. 28.

s) GARTENSCHAZ V. p. 163.

t) TOURNEF. A.

v) D.

x) Conf. E. F. G.

prope Neocomum, prope pontem rivi *Vaufejon*, versus *Peseux*: inter *Auvernier* & *Neufchatel*.

Frutex decempedalis, ramosus & frondosus. Folia glauca, glabra, pinnata. Pinnarum paria quatuor, extremo impari, fere cordata, nervo in spinulam educto. Flores flavi, racemosi, ex alis foliorum petiolati. Stipulae minimae, lanceolatae. Siliquae vesicariae amplissimae.

Folia Colutae alvum movent *y*) cum nausea *z*), ignavius quam Senna *a*), ut dosis ad infusionem unciae sit integra *b*). Ufus tamen tutus est, experimento in septentrione facto *c*). Seminis drachma una (duae) vomitum movet *d*).

Pabulum praestat gratissimum, & eo scopo cultus ejus commendatur *e*).

ASTRAGALUS *f*).

ASTRAGALUS TOURNEF. T. 233. LINN. n. 892. RIVIN.

& ASTRAGALOIDES TOURNEF. T. 233.

PHACA LINN. n. 891.

& TRAGACANTHA TOURNEF. t. 234.

GLAUX RIVIN.

Et si character facilis videtur, qui a siliqua biloculari petitur, quae in Phaca unilocularis sit, & inflata, non tamen possumus *g*) in eo character adquietere, quando ad rem ipsam ventum est. Inveni enim, Phacas *h*) plerasque, & Astragalos non paucos, habere ejusmodi fructus, ut valvae introflexae imperfectum septum faciant, quo siliqua non integre dividitur, ut adeo siliqua femibilocularis sit, & partim cum Astragalis, qui sunt fructu integre diviso *i*), cohaereat, partim cum Phacis vesicalibus *k*) vere monangiis. Porro fructus inflatus pro character non potest admitti, cum omnium consensu plusculi Astragali, vere biloculares, dura sint, neque vesicaria siliqua, etiam vix tumente *l*). Quare habitus quidem pinnatus, floresque in scapo plerumque racemosi, aut certe in alam congesti: deinde calyx & flos debent consuli.

Calyx tubulosus est, per latera compressus, supremis duobus dentibus ad se invicem converis, semilunariter excissis *m*), tribus reliquis rectoribus. Flos longus *n*), & strictus: vexillum longius *o*), plicatum, primum erectum, lateribus adscendentibus *p*): alae quam carina longiores, hamatae *q*). Carina fissilis, rostro obtuso, parum recurvato. Fructus valde multiformis, brevis, longus, inflatus, durus, rectus, curvus, unilocularis, femibilocularis, bilocularis.

I. ASTRAGALI SILIQUA UNILOCULARI INFLATA. PHACAL.

*401. ASTRAGALUS caule erecto, ramosissimo, foliis ellipticis, hirsutis, siliquis vesicariis pendulis *Emend. III. n. 234. Cat. rar. n. 740.*

Astragaloides elatior erecta, viciae foliis siliquis pendulis AMMAN. *ruthen. p. 148.*

Phaca caulescens, erecta, glabra, leguminibus oblongis, inflatis, subpilosis LINN. *II. p. 1064.*

Vix potest nostra esse, cum vir ILL. glabram dicat, & cum TILLIANA supina foliis acutis conjungat. Sed cum sequente confundit vir Cel. apprimè diversa *r*). De AMMANIANO synonymo certus sum, cum plantam a GMELINO missam coram videam.

In alpebus Valesiacis, tam septentrionalibus, ut in monte *Fouly*, & vicinis Bernensibus *Lavaraz*, *Lioson*, *Prapioz*, in *Kienthal*: quam meridionalibus, ut in monte *Sylvio* & in montibus vallis *S. Nicolai*, demum supra *Portvaley*,

X x 2

Nostro-

y) CONSTANT. *prax.*

z) Vomitus movent MIZAUD. *de sem. c. 3.*

a) GESNER *epist. p. 92.* Vires fennae non habet BELLON *singular. p. 275.*

b) GARDEL.

c) BARTHOLIN. *Cent. V. hist. 60. Med. Danorum domest. p. 229.*

d) PREVOT. *Medicina pauper. p. 511.*

e) COWEL. *gard. p. 7. 8. 9.*

f) Astragalus parvus ex terra frutex, ciceris (Diosc.) habet folia, longa, incisuris multis, obliqua, circa radices, flores Hyacinthi, radices raphani modo rotundas, grandes, adstringentes Dioscor. *L. IV. c. 57. Plin. L. XXV. n. 29.*

g) Conf. *Emend. III. p. 88. n. 234.* & consentit LINNAEUS ad n. 891.

h) n. 403. 404. 405.

i) TOURNEF. t. 233. N.O.P.Q.R.S.T. t. 234. D. E.

k) TOURNEF. t. 223.

l) Astragalus Monspeffulanus L. B.

m) TOURNEF. t. 223. B.

n) t. 233. & t. 234. A. A.

o) B.

p) TOURNEF. t. 223. A.

q) t. 233. E. D.

r) WILKICH *obs. 2. n. 56.*

Nostrorum Astragalorum speciosissimus est, cubitalis & ultra, ab imo ad summum ramosus & foliosus, durus, & hirsutus. Rami adscendentes, stipulæ magnæ, lanceolatae. Foliorum paria ad quindecim, ovata, elliptica, obtusa, nervo in aristam producto, mollia cæterum & hirsuta. Scapi florales ex alis foliorum nudi, spica terminantur. Peculiares petioli florigeri longiusculi, duabus hirsutis stipulis excepti. Calycis segmenta nigro villo barbata, quod in Astragalis frequens est. Vexillum paulo reliquis petalis longius, plicatum, non revolutum, flavum, lineis fuscis striatum. Alæ hamatæ, sine ovato, carinæ æquales; hæc obtusa, ovata. Siliqua petiolata, pendula, ex semiovata acuminata, unilocularis, inflata: femina reniformia, octo.

402. ASTRAGALUS caule erecto, stipulis maximis, foliis ovatis, novenis, siliquis vesicariis. †
Polygalo similis luteo flore, in montibus GESNER. *addend. ad hort.* p. 260. b.
Astragalus recticaulis hirsuta L. B. II. p. 334. SCHEUCHZER *It. IV.* p. 330. Non autem synonyma.
Astragaloides alpina, hirsuta, erecta, foliis vicie, floribus dilute luteis TILLI *Hort. Pisan.* p. 19. t. 14. f. 2.

Phaca frigida JACQUIN. *Vindob.* p. 265.

In Gubernii Aquilejensis alpibus ubique, in monte *Richard, Prapioz, Enzeinda, Boulaire, Javernaz, Chaud Commun, supra Port Valey, la Varaz, les Martinets.* In Valesia super *Servant*, in monte *Sylvio, supra Gomis.* SCHEUCHZERUS in monte *Lucumonio* prope *Lago di Rottam.* HUBERUS circa acidulas *S. Moriz.*

Caulis pedalis, cubitalis, glaber, pallidus, vaginosus. Stipulæ ad foliorum initium gemellæ, de more, sed maximæ, pene ad pollicem longæ, ovatæ, obtuse lanceolatae, coloratæ. Pinnæ foliorum trium & quatuor parium, grandia ea, ex ovatis diminuta, subhirsuta. Scapi florigeri in summa planta conferti: racemi duodecim florum. Calyx longus, nigro villo rariter adpersus, dentibus perbrevis; supremis tamen femilunariter exsertis. Flos ochroleucus, longus, strictus, vexillo ovato: alis carinæ longitudine, vexillo brevioribus, hamatis. Carina paulum recurva, obtusa, siliquæ pendulæ, turgidæ, ex ovatis angustiores, utrinque acuminatæ, nigris pilis adpersæ, polyspermæ. Stipulæ sub floribus coloratæ, lanceolatae.

- *403. ASTRAGALUS caule ramoso prostrato, foliis lanceolatis, florum alis emarginatis, *Emend. III. n. 233. p. 87. Catalog. rar. n. 40. †*
An Astragaloides alpina supina glabra, foliis acutioribus MICHELI apud TILL. *Hort. Pisan.* p. 19. t. 14. f. 1?

In montibus super *Portvaley* e regione *Rupis*, locis saxosis, tum simili loco en *Chaud commun, Fouly, Dent du midi, Prapioz, Lioson, Gastern.*

Radix lignosa, pedalis & longior, multiceps, multos cespites producit, & foliorum, & procumbentium caulium. Ab Astragalo *campestri* LINN. abunde distinguitur habitu laxiori, foliorum pinnis longius distantibus, parium fere sex: quæ elliptica sint, acuminata, brevi & cinereo pilo subtus obducta. Caules foliosi, ramosi. Stipulæ ad ramorum originem lineatæ, coloratæ, lanceolatae. Scapi florigeri racemum gerunt florum fere decem, duodecim. Stipulæ ad flores coloratæ, lanceolatae, angustiores. Calyx dentibus, brevibus supremis distantibus, nigris pilis adpersis. Vexillum longum, strictum, plicatum, emarginatum, album, etiam ochroleucum. Alæ hamatæ, rarissimo exemplo in duo ovata segmenta satis profunde dividuntur. Carina bipes, violacea, rostro obtuso, parum curvo. Siliquæ ellipticæ, acuminatæ, inflatæ, venosæ, pendulæ, uniloculares. Semina fere decem, reniformia.

II. SILIQUA SEMIBILOCULARI INFLATA.

404. ASTRAGALUS caule procumbente ramoso, foliis ovatis, siliquis inflatis, hirsutis, pendulis *Emend. II. n. 26. Cat. rar. n. 737.*

Icon lign. GESNERI 127.

Astragalus alpinus foliis vicie ramosus & procumbens, flore glomerato ceruleo SCHEUCHZER, *It. VII. p. 509. cum ic.*

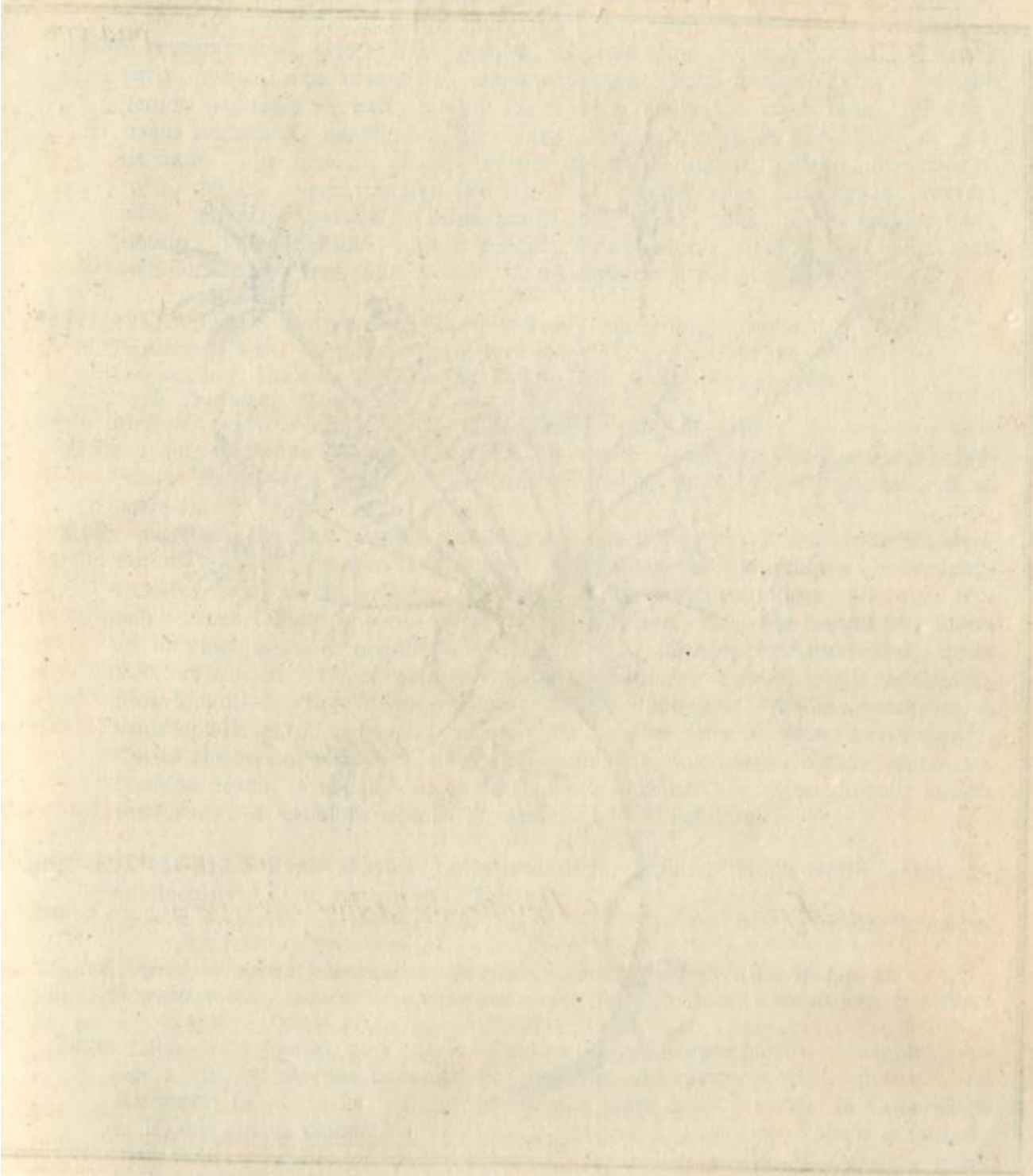
& *Astragalus Tragacantha folio, ramosus, flore ceruleo, glomerato* SCHEUCHZER *It. IV. p. 330. ex coloribus, vocibusque* SCHEUCHZERI.

Astragalus alpinus minimus LINN. *Flor. Lapon. n. 267. t. 9. f. 1.*

Astragalus caulescens, procumbens, floribus pendulis racemosis, leguminibus utrinque acutis pilosis LINN. *II. p. 1070.*

Icon OEDERI t. 51. huc pertinet, ubi tamen purpurei quid admiscetur, quod ab alpinis abest.

Minus

Astrogalus Alpinus acutifolius ochroleucus.

J. Schrad. del. G. G. G. G.

Minus rarus, in ipsis pratis vallis *Grindevald* inter aedes, in adscensu montis *Scheidek*, *Gemmi* & *Stokhorn*. Circa rupes glaciales *Steinberg*: In *la Varaz*, *Enzeinda*, *Javernaz*, *Chapuisse*, *Pilato monte*, *Mürtschen*, *Galanda* &c.

Caules procumbentes, laxe foliosi, pedales, & paulo ultra. Folia subhirsuta, ad decem paria, ovata, non acuminata, extremo impare. Scapi florigeri ex alis foliorum gerunt umbellam brevem, florum 12. & 15. Stipulae sub ramis binæ, foliaceæ, ovato lanceolatae, sub floribus brevissimæ, albæ. Calyx nigris pilis hirtus, de gentis more. Flos speciosus, latus; vexillo carinae longitudine, reflexo, fine emarginato, cæruleo, lineis cæruleis saturatis striato, ungue albo. Alae strictæ, breves, albæ, angustæ, hamatæ. Carina vexilli longitudine, alba, rostro cæruleo lato, obtuso. Siliqua hirsuta, nigra, pendula, inflata, curva, unilocularis, absque septo vestigio. Video transpositum esse, & ad ordinem I. pertinere.

*405. ASTRAGALUS ramorum petiolis spinescens, pinna impare nulla.

Tragacantha alpina sempervirens, flore purpurascens L. R. H. GARIDEL.

Tragacantha s) BLAKWELL. CAMERAR. *Epit.* p. 446. CLUS. *cur. post.* p. 60.

Purple Tragacanth. Garden of Eden t. 50.

Astragalus caudice arborecente, petiolis spinascentibus LINN. II. p. 1073.

Alpina planta in monte *Jeman*, *Chevillè*; sub monte *Diableret*, *Chaud commun*, *Prapioz*, *Fouly*. Sed etiam in planitiem descendit, & in *Valesia* nascitur, & ad mare t).

Radix maxima, lignosa, ramosa, multiceps. Caules pedales, foliosi, ramosi, duri. Petioli foliosi in spinulam terminantur, eorumque petiolorum reliquæ, foliis delapsis calvæ, caulem circumstant. Folia subhirsuta, ovatis angustiora, pinnarum septem, decem, nullo impare. Stipulae magnæ, flavæ, ex ovatis lanceolatae. Flores ad inferiora caulis in petiolis quinque, ad octo, flores erectos gerentibus, quam folia brevioribus. Calyx molliter villosus, cylindricus, dentibus longis capillaribus. Flos longus, strictus, dilute violaceus. Vexillum longum, plicatum, emarginatum, venis coloris purpurei saturati pictum. Alae capillari petiolo, hamo brevi obtuso. Carina alis brevior, hamis brevibus, rostro incurvo, mucronato, obtuso, purpureo. Stamina novem & unum. Siliqua constanter unilocularis, continet quatuor semina reniformia, & cellulosis septulis & membranulis distinguitur.

406. ASTRAGALUS scapis aphyllis, foliis lanceolatis, hirsutis, siliquis erectis inflatis, femibilocularibus *Cat. rar.* n. 733. Tab. 13.

Astragalus pyrenaicus, barbæ jovis folio, non ramosus, flore ochroleuco, glomerato SCHEUCHZER *It. IV.* p. 330. cum ic.

& *Astragalus alpinus foliis vicie angustioribus, flore ochroleuco* EJSUSDEM *It. I.* p. 31.

Astragalus acaulis, calycibus leguminibusque villosis, foliolis lanceolatis, acutis, scapo decumbente LINN. *It. Oeland.* p. 50. *Spec. II.* p. 1072.

Planta nobis mere alpina, non rara. In monte *Gemmi*, super horrida præcipitia, quæ sepe a via, ad thermas descendente, separantur. Ad viam a *Scheidek* ad *Grund*. *Im Rüttsboden* sub *Grimfula*. In pascuis alpinis, supra *Sichellawenen*. In Gubernii *Aquilejensis* alpinis ubique, in *la Varaz*, *Enzeinda*: in vicinis *Valesiæ* montibus, *Fouly*, *Dent de midi*, valle *Trientina*. In alpihus *Surenensibus* & *Engelbergensibus* SCHEUCHZER. In arenosis pascuis prope *Splügen*, in adscensu *Albulæ*. Glareas amat torrentium, lapidesve deciduos.

Radix maxima, brachiata, multiceps. Folia ad terram numerosa, ad caulem nulla, pinnis parium decem ad quindecim, sibi vicinis: ipsa folia subhirsuta, pallida, ex ovatis acute lanceolata. Scapus floralis aphyllus & simplex, semipedalis & ultra, racemis decem & ultra florum. Calyx valde hirsutus, nigricantibus villis, segmentis supremis ab inferioribus magis distantibus, semifubrectis. Flos ochroleucus, nunquam pene luteus, longus, strictus: Vexillum plicatum, strictum, emarginatum, reliquis petalis multo longius. Alae sine truncato, leviter emarginato, hamis grandibus. Carina obtusa, aristam tamen emittit, ad cujus latera duæ sunt maculae violaceæ, etiam virides: Siliquæ totæ villis nigris asperæ, erectæ, septo imperfecto,

s) *Tragacanthæ* radix lata, lignosa, ex summo cespite emittit furculos humiles, robustos, in quibus hirsuta folia multa, quæ sub se spinas rectas & firmas

mas occultant. Est in ea lacruma, quæ ex vulnerata radice concrefcit, pellucens, subdulcis *Dioscor. L. III. c. 20.*

e) GERARD. p. 523.

perfecto, ad dimidium divisæ, polyspermæ. Stipulæ sub floribus virides, ovato lanceolatæ. Semina octo, vel decem.

*407. ASTRAGALUS scapis aphyllis, foliis ovato lanceolatis, glabris, filiquis inflatis, hirsutis, erectis †.

In alpibus vallis *d'Erin*, quæ *Valesiæ* est; tum vallis *de Bagnes* & *Ternanche*, quæ ultima est *Pedemontii*. Etiam in alpibus vallis *S. Nicolai*, *Valesiæ*, inque monte *Stafel*.

Plurima similia prioris *Astragali*: habitus, flos, filiqua. Folia tamen plurium parium, ad 21. usque, minora, pulposa & crassula, oris contractis, perpetuo glabra: amant rufescere, denesque cum se insequantur, sæpe imbricata sunt. Scapuli floriferi ex radice, multo humiliores, non semipedales, gerunt racemum vix decem florum. Stipulæ coloratæ multo, quam in *Astragalo* 406. longiores. Calyx satis similis, sed cum flore major: pilis nigris hirtus, duobus superioribus dentibus ad se invicem converfis. Flos multo longior, albus, erectus. Vexillum prælongum, plicatum, paulum reflexum. Alæ longæ, graciles, hamatæ, carina longiores. Carina fissilis, obtusissima. Siliqua erecta, hirsuta, nigris pilis hirta, fulcata, inflata, teres, hinc depressa, inde convexa, septo imperfecto ex linea depressa ad dimidia bipartita: femina decem.

Proximus priori, differt stipulis, foliis glabris, flore albo longiori, carina non violacea.

408. ASTRAGALUS foliis ovato lanceolatis, sericeis, filiquis erectis, inflatis, subhirsutis.

It. Helv. II. n. 81.

Onobrychis IV. CLUS. Pann. p. 755. 756.

Astragalus quidam montanus, vel Onobrychis alius I. B. II. p. 339.

Astragaloides alpina purpurea, villosa, pumila, foliis brevioribus acuminatis, caulibus simplicibus nudis TILLI Hort. Pisan. p. 19. t. 14. f. 3.

Astragalus subcaulos scapo folio longiori, floribus laxè spicatis, erectis, leguminibus ovatis, acumine inflexo LINN. II. p. 1070. Conf. Cl. JACQUIN. descript. p. 264. n. 62.

Minime rarus iisdem cum priori n. 406. locis in monte *Stokhorn*, monte *Gemmi*, *Neunen*, circa molem glaciale *Steinenberg*. In *M. Orgevaux*, *Chapuisse*, *sur Champ*, *Ovanna*, *Chaud commun*, *Enzeinda*, *la Varaz*, *Javernaz*, *Prapioz*, *Lioson*, *Sa netsch*, *Fouly*, *Simplon*, *Dent de midi*, *Pilato*. *RAIUS* in monte *Tbuiri*.

Radix magna, lignosa, multiceps, squamosis capitibus. Folia ex radice numerosa, dense congesta, ex ovatis lanceolata, sericeo villo nitentia, & aliquando tota argentea, parium 12. ad 16. Caules alias ex radice aphylli, alias tamen foliosi, aliquot ex alis edunt ramos. Scapi florales nudi, aliquot unciarum, ferunt racemum florum octo, & paulo ultra, ad 12. Stipulæ sub foliis virides, lanceolatæ, sub floribus subulatæ. Flores ad angulos rectos de scapo exeunt, breves, faturate cærulei. Vexillum amplum, ovale, lineatum. Alæ hamatæ, perexiguæ. Carina cærulea, rostro ad angulos rectos flexo, obtuso, aristato. Calyx subcyaneus segmentis capillaribus. Siliquæ eriguntur. Eæ breviter hirsutæ & inflatæ, teretes, femiovato lanceolatæ, mucrone, ut solet, inflexo, hinc convexæ, inde linea depressa terminatæ, ex qua valvæ intra cavitatem filiquæ ita producuntur, ut septum efficiant imperfectum, quod araneoso nexu ad valvarum commissuram oppositam adhærescit. Semina utrinque ad decem. Matura filiqua calvescit, & ora foliorum introrsum trahitur. Quare inter *Phacas* & *Astragalos* ambigit.

III. SILIQUA BILOCULARI.

I. VESICARIA.

409. ASTRAGALUS caule ramoso, diffuso, spicis erectis, filiquis inflatis, rotundis, unguiculatis.

Cicer sylvestre MATTHIOL. p. 418. CAMERAR. Epit. p. 215.

Glaux v) RIVINI t. 108. foliis nimis hirsutis.

β. Varietas minor C. B.

In agris circa *Mathod*, *Chamblon*, *S. Aubin*, *Genevam* &c. In *Valesia* circa *Saxon*.

Radix crassa, dulcis. Caules infirmi, diffusi, cubitales, cavi, ramosissimi. Stipulæ parvæ

*) *Glaux* cytho aut lenticulæ foliis similis, quæ superne virent, inferne candidiora. Ramuli ex terra quini vel

vel seni dodrantaes, flores violæ albæ, purpurei, minores: juxta mare nascitur *Dioscor.* L. IV. c. 136. non nostra.

parvæ lanceolatæ. Folia pinnata, parium 12. & 15. Pinnæ ovales, obtusæ, hirsutæ. Scapi florigeri, ex alis foliorum nati, sustinent spicas erectas 20. & 30. florum. Calyx hirsutus, nigricans, denticulis brevibus, capillaribus, superioribus ad se mutuo converfis, hispidis. Flos ochroleucus. Vexillum reliquis petalis longius, plicatum, angustum, ovatum. Alæ angustæ, hamis obtusis. Carina brevis, rostro vix recurvo, obtuso. Siliquæ rotundæ, acuminatæ, inflatæ, hirsutæ, styliferæ, unguiculatæ, biloculares, perfecto septo divisæ, polyspermæ.

Cultum ad armentorum pabulum laudat Cl. CARTHEUSER x).

III. SILIQUA BILOCULARI.

II. TURGIDA & DURA.

- *410. ASTRAGALUS scapis aphyllis, foliis ovato lanceolatis, fericeis, filiquis turgidis, hirsutis, erectis, styliferis *Enum. t. 14. Emend. II. n. 33. Itin. Helv. n. 83. t. 2.*
Astragalus non ramosus, villosus & incurvus, spicatus, floribus purpureo violaceis AMMAN. n. 567.

Ita LINNÆUS, splendoris autem fericei AMMANUS non meminit: sed & floris color in Sibirico Astragolo a nostro differre videtur, & foliorum uncialis magnitudo.

Astragalus acaulis, scapo erecto, foliis longiore, leguminibus subulatis, inflatis, villosis, erectis, LINN. II. p. 1071.

Primum reperi in scopulis die Neunen, tum in Fouly monte. Sed etiam in Valesiam descendit inter Charat & Saxon, inter Rida & Martigny, prope Saillon.

Radix longa, lignosa, anulato cortice. Ex radice scapi florigeri, aphylli, & folia prodeunt. Ista pinnata, parium duodecim & ultra, ex ovatis acute lanceolata, fericeo nitidissimo villo obnupta. Scapi mollissimo etiam villo obducti. Spica floralis densa, pauciflora, ad decem flores habet. Calyx albo villo splendens; dentes superiores breviores, ad se invicem converfi; inferiores rectiores. Stipulæ foliaceæ, subulatæ, calyce breviores. Flos violaceus, dilutus, strictus. Vexillum longum, strictum, ovale, reliquis petalis longius. Alæ strictæ & angustæ, hamo brevi, obtuso. Carina brevior, obtusa, vix reflexa, sine inciso, in aristam terminato. Siliqua villosa, non tamen nigra, neque vesicaria, dura, turgida, sulco depresso notata, ex quo perfectum septum prodit, filiquam bipartiens, quæ brevis, crassa, cylindrica, polysperma est.

411. ASTRAGALUS caule erecto, ramoso, ex alis spicifero, filiquis teretibus *Comm. Gotting. T. I. p. 340. t. 12.*

Astragalus villosus, erectus, spicatus, floribus flavescens AMMAN. *plant. ruthen. n. 166.*

& *Astragalus Kergificus* EJUSD. n. 171.

Cicer montanum, lanuginosum, erectum C. B. *Prodr. p. 48.*

Astragalus caulescens, erectus, pilosus, floribus spicatis, leguminibus subulatis pilosis LINN. II. p. 1065.

Circa arcem Octodurensis, versus Rida, circa Fouly, Gonthey. Inter Siders & Leuck.

Inter Tufis & Chur. Circa balneum Leucense C. B.

Radix lignosa, perennis. Caulis pedalis, cubitalis, teres, rectus, durus, hirsutus, ramosus. Stipulæ herbaceæ, latæ, lanceolatæ. Folia elliptica, lanceolata, hirsuta, parium decem, duodecim. Scapi florigeri ex alis foliorum, longi, robusti, erecti: sic flores in spicam erectam congesti, densi, ad quindenos. Calyx albus, hirsutus, dentibus superioribus ad se invicem converfis, inferioribus multo longioribus & acutissimis. Flos ochroleucus. Vexillum ungue suo a reliquis petalis distat, cæterum ovatum, emarginatum, oris sursum converfis, interius flavum. Alæ longe hamatæ. Carina alis brevior, fissilis, hamata, sine rotundo, cis quem aristam emittit, ut nonnulli alii Astragali. Siliqua fere cylindrica, albicans, fericea, bilocularis, polysperma, erecta.

- *412. ASTRAGALUS caule subrecto, ramoso, foliis linearibus, fericeis, vexillis longissimis *Emend. II. n. 31. Catalog. rar. n. 730.*

Onobrychis purpureo flore CLUS. *Pann. p. 751. 752.*

Reliqui ex CLUSIO.

Astragalus caulescens diffusus, pedunculis spicatis vexillis. flore duplo longioribus, LINN. II. p. 1078.

Y y 2

12

x) *Ad. Mogunt. II. p. 355.*

In Valesia fola, sed abunde, in herbosis, inter *Siders* & *Leuck*. Circa *Fouly* & *Tourtemagne*. Inter *S. Branchier* & *Bovernier*.

Radix lignosa, ramosa, multiceps. Caulis durus, fericeus, ad terram incurvus, inde erectus y), ramosus, pedalis & cubitalis. Stipulae siccae, breves, triangulae. Folia ima ovato lanceolata, superiora gracilia, pene linearia, acuta, fericeo villo obnupta. Caulis & rami spica brevi & densa terminantur, florum fere 20. Calyx Astragali, longus, tubulosus, villosus, albicans, denticulis brevissimis. Flos longus, uncialis, valde strictus, ex caeruleo purpureus. Vexillum praelongum, duplo carinam excedit, strictum, plicatum. Alae angustae, carina paulo longiores, hamatae. Carina non recurva, rostro ovato. Siliqua erecta, brevis, vix trium linearum, dura, hirsuta, turgida, stylo curvo, vere bilocularis. In utroque loculo femina fere tria nitida, reniformia.

413. ASTRAGALUS caule prostrato, foliis ovatis, scapis brevibus, racemosis, siliquis subtriquetris incurvis.

Sylvestre Fenum graecum DODON. *Cereal.* p. 162. *pentp.*

Astragalus RIVIN. t. 103.

Astragalus caulescens, prostratus, leguminibus subtriquetris, arcuatis, foliis ovalibus, pedunculo longioribus LINN. II. p. 1067.

Ubique in Helvetia, Bernae ad sepem, & in arvis asperis. In alpidibus etiam reperi, ut in monte *Neumenen*.

Maximus nostratum, foliis etiam & fructibus maximis. Caulis procumbens, ramosus, bipedalis & ultra. Stipulae de more binae, virides, lanceolatae. Folia parium quatuor, quinque, sex, impare extremo, circumscriptione ovata. Scapi florales ex alis foliorum, breves, racemum ferunt pauciflorum, decem florum, brevem, latum. Calyx pallens, segmentis capillaribus. Flos ochroleucus cum viridi pallore. Vexillum plicatum, emarginatum, lineatum. Carina fissilis, ovata, obtusa, brevior. Alae longae, angustae, hamatae, paulo longiores. Siliqua erecta, fatis crassa, pene teres, curva, hedra superiori quasi canali exsculpta, vere bilocularis. Semina reniformia, multa, ad decem.

Folia cum amarore dulcia. Pro Galega venditur z), nihilo, ut puto, deterior. Infusa in aqua folia dantur ad ischuriam, & ad urinæ sabulum z).

III. SILIQUA BILOCULARI.

II. NON TURGIDA.

414. ASTRAGALUS caule procumbente, scapis radicalibus aphyllis, foliis ovatis, vexillo longissimo, siliquis teretibus.

Polygala CAMERAR. *Epit.* p. 929.

Astragalus Monspeffidanus I. B. II. p. 338.

II. *Astragalus alpinus magno flore* C. B. RAI.

Astragalus acaulis, scapis declinatis longitudine foliorum, leguminibus subulatis, teretibus, subarcuatis, glabris LINN. II. p. 1072.

Abunde in Gubernio Aquilejensi, ut supra *Olon* proxime, qua itur ad *Tombej*: porro in Valesia inferiori. In Rhætia inter *Chur* & *Tusis*.

Radix cubitalis, maxima, lignosa, dulcis, immensum cespitem caulium, & foliorum fundit. Folia ovata, acuta, subhirsuta, parium decem, & ad 20. usque. Scapus floriger aphyllus, dodrantalis, non ramosus, gerit racemum florum ad 30. Stipulae sub floribus coloratae, lanceolatae. Calyx longus, cylindricus, glaber, roseo colore mistus, segmentis supernis rotunde excisis, omnibus capillaribus, imo longiori. Flos uncialis, longus, strictus. Vexillum longissimum, strictum, plicatum, emarginatum, purpureum. Alae hamatae, pallidae. Carina alis brevior, obtusa, vix recurva, saturate purpurea. Siliqua longa, gracilis, teres, recta, etiam paulum curvula, valvularum commissura latiori, vere bilocularis. Semina in utrovis loculo quinque, sex, reniformia, super hilum crassiora.

Aqua cum radice decocta in diarrhoea adhibetur a).

415. ASTRA-

y) Hinc dicit procumbere CLUSIUS. Erectum tamen pingit. 22) TOURNEF.

z) KORONZAI de errorib. pharma. ex ignorant. botanic. a) GAUTHIER. p. 7.

*415. ASTRAGALUS acaulos, floribus summæ radici insidentibus, foliis ovatis, petiolis lanuginosissimis.

Icon lignea GESNERI CXIX. hanc plantam exprimit.

Astragalus Syriacus LOBEL. II. p. 79.*Astragalus acaulos flore luteo* BUXBAUM Centur. III. t. 38. f. 2.*Astragalus repens, barbæ jovis folio, acaulos fere, polyanthus* AMMAN. plant. ruthen. n. 170.*Astragalus subcaulis, floribus radicalibus numerosis, sessilibus* LINN. II. p. 1073. Conf. Cent. II. n. 188.Supra *Praborgne* *Valefiæ* inter larices.

Radix robusta, crassa, lignosa, aspera. Ex radice plurima folia ex hirsutissimis pedunculis, parium 16. & ultra, ovata, retusa, inferne villosa. Stipulæ virentes, ex ovatis lanceolatæ. Flores ad duodecim, congesti in mollissima lanugine, absque scapis, in petiolis uncia brevioribus, ex brevissimo caule prodeunt, in quem radix terminatur. Magni sunt, unciales, ex ochroleucis lutei. Calyx latus, albus, villosus, campaniformis, segmentis lanceolatis, superioribus ad se invicem converfis, imo longiori. Vexillum reliquis petalis multo longius, strictum, plicatum, emarginatum, virentibus lineis pictum. Alæ multo breviores, graciles, hamis majusculis. Carina brevis, obtusa. Siliquam in rarissima planta non vidi.

? *Astragalus Monspelienfi candidior, sive Onobrychis quibusdam* I. B. II. p. 337.Ex descriptione non adgnosco. Cum *Monspessulano* comparat I. B. neque finit figura esse *Vulnerariam*. Nihil *Astragali* simile in *Saleva* monte repertum fuit.

OROBUS TOURNEFORT. t. 214. LINN. n. 871.

Calyx & habitus satis ad *Astragalum* accedit. Tubulosus ille, tubulo inferius longiori, dentibus omnibus latis & lanceolatis, superioribus brevibus, ad se invicem curvatis, inferioribus rectis & longioribus. Vexillum amplum, reflexum b), emarginatum. Alæ hamatæ c), sine ovato. Carina bipes, alis paulo brevior, rostro acuto d), quod *Astragalo* obtusum est. Siliqua longa, teres e), polysperma, unilocularis, sine acuto, & deorsum curvo f).

416. OROBUS caule simplicissimo, foliis senis, ovatis, acutis LINN.

Orobis Pannonicus I. CLUS. Pann. p. 736.*Orobis Sylvæstris vernus* THAL. p. 80. ic. VI.*Ἀσραγαλός Dioscoridis* COLUMN. *phytobasam*. p. 60. Flores nimis numerosi.*Orobis* RIVIN. t. 58. vernus BLAKWELL. t. 208.*Orobis foliis pinnatis, ovatis, stipulis semisagittatis integerrimis, caule simplici* LINN. II. p. 1028

Ubique in sylvis, primo vere conspicuus.

Radix lignosa, nigra, foliosa. Caulis pedalis, erectus, non ramosus, alternis angulis flexus. Flores in racemis laxis, caules terminantibus, quatuor ad octo & decem. Stipulæ amplissimæ, foliaceæ, deorsum hamatæ. Folia duorum & trium parium, impare nullo, magna, ut in leguminosis, ovato lanceolata. Pulchri floris vexillum amplum, erectum, reflexum, emarginatum, purpureum. Alæ cæruleæ, ovatæ, hamatæ. Carina ex viridi cærulea, initio fissili, hamata, rostro modice recurvo, acuto. Purpura floris, dum marcescit, in cæruleum colorem vertitur. Siliqua recta, teres, feminibus octo, novem & ultra.

417. OROBUS caule simplici, foliis senis ellipticis, radice tuberosa.

Astragalus Sylvaticus THAL. p. 7. ic. I.*Astragalus Sylvaticus foliis oblongis, glabris* C. B. SIBBALD. p. 11. f. I.*Lathyrus angustifolius, radice tuberosa* LOESEL p. 138. ic. 37.*Orobis radice tuberosa* RIVIN. t. 59.*Orobis foliis pinnatis, lanceolatis, stipulis semisagittatis, integerrimis, caule simplici* LINN. II. p. 1028.In nostris sylvis circa *Bernam* abunde, ut inter nos *dochium das Siechenhausß & die Papiermühle*.

Radix perennis, mista tuberibus & numerosis filamentis; ut filamenta subinde in tubera intumescant, quorum quodvis suum caulem producit. Caulis non ramosus, nisi

ex

g) A.A.

h) B.B.

i) C.

e) F.G.

f) ibid.

ex summo, erectus, pedalis, alis foliaceis percurfus. Pinnarum paria duo, tria; ima folia ovata, superna longa, ex ellipticis acuminata, nervo aristato. Scapi floriferi ex foliorum alis. Stipulæ foliaceæ, sagittatæ, hamatæ, aliquot dentibus incisæ. Flos ex roseo purpureus, in racemis trifloris & quadrifloris, pariter in cæruleum mutabilis, fatis prioris speciei similis. Vexillum amplum, ovatum, reflexum, emarginatum, marginibus elevatum, venosum. Alæ carinæ æquales, ovatæ, hamatæ. Carina rostrata, rostro falcato. Calycis segmenta breviora, latiora, ad se invicem converfa, inferiora longiora, rectiora. Siliqua teres, longa, polysperma, sine curvo.

In Scotia radix, ob dulcem saporem, pro cibo adhibetur, & pro medicamento, quo pagani & famem depellunt, & sitim, & pectoris morbos.

418. OROBUS caule ramoso, foliis ovatis, duodenis.

Orobis Pamonicus II. CLUS. *Pannon.* p. 737.

Orobis foliis vicia RIVIN. t. 60.

Orobis caule ramoso, foliis sexjugis, ovato oblongis LINN. II. p. 1028.

Pulchra planta in Gubernio Aquilejensi frequens est, ut in sepibus prædii *des Gauges*, prope *Roche*, circa *Echarpigny*, & alibi. Genevæ in colle *la Batie*, & in monte *Saleva*. C. B. in monte *Muteto* & *Münchenstein*. GAGNEBIN circa *Pierrabot* prope *Neufchatel*. Circa *Moncharans* etiam legi.

Radix longa, crassa, dulcis. Caulis frondosus & ramosus, erectus, cubitalis. Stipulæ lanceolatæ, deorsum hamatæ, perexiguæ. Folia parium sex, firma, glauca, inferiora ovata, superiora acuminata, nervo in spinulam educto. Scapi ex alis foliorum triunciales; racemus pauciflorus, florum sex & paulo ultra, ad unum fere latus pendulorum. Purpurei flores, facile decolorantur. Vexillum erectum, reflexum, emarginatum, venosum. Alæ ovatæ, hamis obtusis, carina paulo longiores. Carina integra, rostro lato, acuto. Siliqua pendula teres, nigra, prælonga, sine curvo, semina nigra, rhomboidea.

419. OROBUS caule ramoso, erecto, foliis ovato lanceolatis *Emend. II.* p. 18. n. 37.

Galega montana LUGDUN. p. 1139.

Orobis Pamonicus IV. CLUS. *Pann.* p. 740. 741. non placet.

Orobis alpinus latifolius C. B. *Prodr.* p. 149. SEGUIER II. p. 79.

Orobis foliis pinnatis, ovato oblongis, stipulis rotundato lonatis, dentatis, caule simplici LINN. II. p. 1028.

L. B. in monte *Thuri*. MURALTUS in montibus Comitatus *Toggenburg*. Nos abunde legimus in Gubernio Aquilejensi, ut in monte *Luan*, in sylva *Ovaille*, in monte *Nombrieux*, & alibi.

Ex speciosissimis papilionacearum. Caulis bicubitalis & altior, omnino ramosus, sulcatus, angulosus, erectus. Stipulæ grandes, deorsum hamatæ, ex ovatis lanceolatæ, etiam ferratæ. Folia numerosa, adscendentia, glabra, ex ovatis lanceolata, pinnis parium quinque. Ex omnibus foliorum alis scapi floriferi, dodrantes, gerentes spicam laxam, pendulam, florum ad decem usque. Calyx cylindricus, compressus. Segmenta superiora duo brevissima, lanceolata, ad se invicem recurvata, inferiora recta, triangularia. Flos longus, ochroleucus. Vexillum angustum, alis elevatis, plicatum, quasi emarginatum, dorso flavo. Alæ obtusæ, carinæ æquales, hamis obtusis. Carina fissili petiolo, rostro peracuto. Siliqua prælonga, glabra, polysperma.

ERVUM g) TOURNEF. t. 221. LINN. n. 874.

Calyx brevis, denticulis capillaribus h). Vexillum amplius, ovatum, emarginatum i). Alæ carina longiores, hamatæ. Carina fissilis, sine obtuso. Siliqua tetrasperma, feminibus ita tumentibus k), ut articulata videatur: eadem femina ex rotundis angulosa sunt. Ob solum calycem Lentem & Vicias nolim adjungere: & ad stigma minus respicio.

420. ER-

a) Inter legumina οροβος THEOPHRAST. L. VIII. c. 1.

Inter πλαγιοκαυλα IDEM L. VIII. c. 3. Siliquæ ei cylindricæ L. VIII. c. 5. Orobi amaror prius corrigendus, ita ad incrassantem cibum valet RUFUS p. 11. Ervum parvus frutex angusto folio, tenuis, semina habens in valvulis, e quibus farina fit er-

vina, ad medicamenta, alvo utilis, quæ urinam ciet, sanguinem per alvum aut vesicam elicit &c. DIOSCORID. II. c. 102.

b) TOURNEF. B.

i) IDEM A.

k) E.E.E.

420. ERVUM.

Ervum CAMERAR. *Epit.* p. 215. RIVIN. t. 61.

Lens minor CAMERAR. *Epit.* p. 211.

Mochus seu Cicer sativum DODON. *Cereal.* p. 110. *hist.* p. 524.

Ervum germinibus undate plicatis, foliis impari pinnatis LINN. II. p. 1040.

Non credo veram esse indigenam, sed Bernæ in agris abunde reperitur, in quibus cum Lentibus & Viciis feritur.

Caulis erectus, ramosissimus, pedalis, cubitalis. Stipulæ parvæ, dentatæ. Foliorum pinnæ tredecim & ultra, nulla impare, elliptica eadem, vel linearia, retusa, nervo in spinulam educto. Nervus in brevissimum capreolum exit. Scapi nudi, robusti, biflori. Calycis segmenta superiora rotunde divisa, inferiora longiora. Flores penduli, albidii. Vexillum amplum, ovatum, emarginatum, intus venis pictum violaceis. Alæ carina paulo longiores, hamatæ. Carina fissa, obtusa.

Inter resolventes farinas recipitur, & in cibum, pro brutis pariter & hominibus; sed nimia illa aëris ubertas in Ervo infesta est, morbosque facit, etiam in equis l), epidemicos, genuum debilitatem, impotentiam musculorum extensorum. In hominibus etiam jacturam virium motricium insanabilem ex eo cibo ortam vidit VALISNERIUS m). Gallinæ occiduntur, dato Ervi semine, quod ingluviem n) distendit.

II. SCANDENTES.

LENS o) TOURNEFORT. t. 210.

ERVI spec. LINNÆI.

Calyx brevissimus, longis & angustis p) denticulis. Vexillum amplum, emarginatum q). Alæ paulo breviores, hamatæ. Carina simplex, rostro non acuminato. Siliqua brevis, lata r), disperma s). Semina t) compressa, rotunda. Scandit claviculis, qui, loco imparis folii, inter extremas duas pinnas, ex nervo continuantur.

*421. LENS.

Lens FUCHS p. 899. RIVIN. t. 35.

An etiam *Lens major* RIVIN. t. 35? folio ovato. Separare videtur FABRICIUS *bitarb.* p. 18. quod angulosa semina habeat, neque semper claviculas. Conjungit GUETTARD *Mem. de l'Acad.* 1747. p. 528.

Ervum pedunculis subbifloris, seminibus congestis convexis LINN. II. p. 1039.

In vineis Valesiæ sponte nascitur.

Caulis firmus, angulosus, pedalis, cubitalis. Stipulæ lanceolatæ. Folia parium sex, prima ovata, reliqua fere linearia, sine retuso. Clavicula simplex, brevis, ut planta vix scandere possit. Scapi ex alis foliorum biflori, triflori. Calycis segmenta angusta, sed non capillaria, floris longitudine. Vexillum cæruleis lineis pictum, amplissimum. Alæ paulo breviores, hamatæ. Carina unico ungue, rostro lato, obtuso, maculam utrinque cylindricam habet. Flos & siliqua pendula.

Legumen ex vulgatissimis v) est, & omni tempore habitum pro cibo duro, difficilisque coctionis x). GALENUS inter causas elephantiaseos in Ægypto endemicæ retulit. Flatulenta indole equos y) occidit. Jus aut decoctum ad pellendas variolas z) in Germania passim adhibetur a): Neque tamen huic auxilio b) valde fidas, si ad analysin chemicam respexeris, nimis enim alcalina c) farina abundat. Ad faucium funestissima ulcera laudatur d). Semen tusum & impositum duos tumores emollit, & puris coctionem adjuvat. Cum hordeo mistæ lentes bonum frumenti e) spiritum dant.

Z z 2

VICIA

l) BINNINGER. *Centur.* V. obs. 70.

m) *Galer. di Minerv.* IV. p. 239. *Offerv. rar.* III. p. 125

n) ROSSI p. 39.

o) Inter Legumina Φακίη THEOPHRAST. L. VIII. c. 1. Inter plagiocaulas L. VIII. c. 3. *Lens* siliquas habet πικροπλατες. L. VIII. c. 5.

p) TOURNEF. ad K.

q) A.A.

r) C.D.

s) D.

t) E.

v) Φακίη meliores ARETÆUS I. *diat. med.* L. II.

x) DIOSCORID. II. c. 100.

y) ELLIS *Januar.* p. 125.

z) MORTON. CHOMEL.

a) RENEAULME obs. II.

b) Rejicit COSTÆUS *miscell. Dec.* I.

c) GEORGI III. p. 703.

d) RENEAULME.

e) JUSTI *nikalich; Wabr.* n. 4.

VICIA TOURNEF. t. 221.

VICIA LINN. n. 873.

& ERVI sp. LINN.

Calyx in aliis, qui Orobis, dentibus *f*) superioribus ad se invicem converfis, inferioribus longioribus & rectis. In aliis segmenta omnia longa & angusta: neque enim in classe, cujus pars princeps fructus est, calycem fructui prætulerim. Vexillum ad dimidia erectum *g*), emarginatum, lateribus replicatis. Alæ paulo breviores, ovatae, longe hamatae. Carina brevior, obtusa, fissilis. Stamina alias distincta, conata alias. Siliquæ longæ, teretes, etiam compressæ, feminibus modice in tumorem filiquam elevantibus *h*). Semina sphaerica *i*). Claviculi nostris ramosi. Addit LINNÆUS glandulam inter vaginam stamineum & germen acuminatum.

I. SILIQUIS RACEMOSIS PENDULIS.

CRACCA RIVIN.

Huc ERVI sp. LINNÆI.

422. VICIA foliis linearibus, filiquis racemosis, dispermis, hirsutis.

Cracca minor TABERNAEM. p. 507. RIVIN. t. 53.*Ervum pedunculis multifloris, seminibus globosis, binis* LINN. II. p. 1039.

Vulgo in fegetibus.

Caulis pedalis & bipedalis, debilis, ramosus. Stipulae imae pene quadrifidae, dentatae, superiores simplices. Folia fere linearia, subhirsuta, decem & duodecim parium, capreolo ramoso. Scapi florales ex alis foliorum, biunciales, biflori, triflori, & ad quinque usque flores sustinentes. Calyx dentibus longis, angustis, non tamen capillaribus, subhirsutis, imo longiori, neque dentes calycis floris aequant longitudinem, ut in Lente. Flos exiguus. Vexillum plicatum, ovatum, lineatum, pallide caeruleum. Alae concolores, brevissime hamatae. Carina alis brevior, rostro obtuso, cyaneo. Siliqua pendula, lata, disperma. Semina rotunda, nigra, maculata. A sequente planta genere separari nequit *k*).

423. VICIA foliis linearibus, filiquis gemellis, glabris.

Vicia seu Cracca minima species cum filiquis glabris I. B. II. p. 315.*Cracca minor filiquis gemellis* RIVIN. t. 53.

Icon OEDERI t. 95.

In Germaniae agris vulgo, rarior aliquanto in Helvetia, Basilea, Geneva &c. Circa Sonvilliers GAGNEBIN.

Caulis humilis, infirmus, ramosus. Stipulae simplices, imae deorsum hamatae. Folia linearia, lanceolata, parium trium, & paulo ultra, ad quinque usque, capreolo ramoso. In scapo de alis foliorum flores bini, etiam unicus. Calycis segmenta, quam priori latiora, eorum quae superiora breviora, inferiora longiora. Flos perexiguus. Vexillum caeruleum, venosum. Alae albae, hamatae. Carina brevior, rostro cyaneo, obtuso. Siliqua pendula, brevis, glabra, obtusa, neque acuminata. Semina tria, quatuor, tumentia, ut siliqua pene articulata fiat.

424. VICIA foliis linearibus, sericeis, racemis multifloris, reflexis, stipulis integerrimis.

Aracus TABERNÆMONT. p. 506.*Cracca* RIVIN. t. 49.II. *Vicia sylvestris spicato flore* CLUS. Pann. p. 746.

β. Flore albo LOESEL. p. 184. Alis albicantibus GAGNEBIN circa Neufchatel.

γ. Alpina odorata, circa lacum Siliensem SCHEUCHZER.

α. γ. *Vicia pedunculis multifloris, floribus imbricatis, foliis lanceolatis pubescentibus, stipulis integris* LINN. II. p. 1035.

Inter segetes & in pratis udis.

Caulis bipedalis, ramosus, multiflorus, infirmus, sulcatus. Stipulae sursum & deorsum productae, sagittatae, non ferratae, inferiori particula multo minori. Folia parium 12. & ultra.

f) TOURNEF. B.*g*) A.*h*) D.*i*) G.E.*k*) Recte negat ad cicer pertinere GUYTARD. Mem. de 1747. p. 528.

& ultra, utrinque fericea pube nitida, ex ellipticis linearia, sine retuso, spinula ex nervo brevissima; capreolo valde ramofo. Scapi ex singulis foliorum alis. Racemus pendulus, multiflorus, ad triginta florum. Calycis denticuli supremi brevissimi, imus capillaris, idem sæpe coloratus, cyaneus. Flos elegans, purpuro violaceus, exiguus. Vexillum ad dimidia subrectum, lateribus sursum converfis, ovatum, emarginatum. Alæ concolores, ovatae, hamis albis. Carina brevior, fissilis, mucrone obtuso, duabus maculis cæruleis notata. Siliqua brevis, latiuscula, tumida, sine acuto, recurvo. Semina l) ad decem usque, globosa, nigra.

Monstrum vidi, quinque floribus in speciem Peloriae connatis, quinque vexillis divisiones floris pentapetaloidi imitantibus, unguibus in tubum campanulae floralis coalescentibus m).

Nostris Vogelbeu dicitur, & ad alenda armenta plurimi fit.

*425. VICIA foliis ellipticis, floribus racemosis, erectis, stipulis argute dentatis.

Vicia Onobrychidis flore C. B. Prodr. p. 149.

Vicia pedunculis multifloris, floribus distansibus, foliolis linearibus, stipulis inferne denticulatis, LINN. III. p. 1136.

Passim in Valesiae fegetibus circa Oetodurum, Gouthey, Fouly, Branson, St. Branchier.

Plurima habet prioris, a qua tamen vere differt. Caulis durior, cubitalis, ramofo, foliosus, striatus, subhirsutus. Stipulae argute ferratae, dentibus inaequalibus, sæpe pene semipinnatae. Foliorum pinnæ, quam priori, pauciores, ad octo: dura ea, elliptica, latefcentia, glabra, sine obtuso, nervo aristato. Scapi florigeri longiores, etiam pedales, racemum gerunt florum fere 12. ex brevi & robusto petiolo subrectorum. Calyx viciae, segmentis omnibus latis, lanceolatis, superioribus brevissimis, ad se invicem curvatis, inferioribus majoribus, triangularibus, omnibus subhirsutis. Flos multo major & speciosior. Vexillum reliquis petalis multo majus, faturate cæruleum, elevatum, emarginatum, brevi petiolo. Alæ ovatae, cæruleae, magnis hamis. Carina alis brevior, bipes, fissilis, mucrone cæruleo, obtuso, tum hamis. Siliqua quam priori pro portione longior, glabra, plana, in medio latior. Semina numerosiora, ad duodecim.

426. VICIA foliis ovatis, stipulis argute dentatis, filiquis racemosis, pendulis.

Vicia pulchrum genus multifolium, Galega quibusdam I. B. II. p. 369. cum foliis nimis longis SCHEUCHZER It. VI. p. 463. Tab. nostr. XII. foliis nimis acutis.

Vicia multiflora, maxima, perennis, tetra odore, floribus albicantibus, lineis cæruleis striatis, PLUKNET. Almag. p. 387. t. 71. f. 1.

Icon ILL. OEDERI t. 277.

Vicia pedunculis multifloris, foliolis ovalibus, stipulis denticulatis LINN. II. p. 1035.

Frequens in sylvis subalpinis, vallis Simmia, Gubernii Aquilejensis, in monte Luan, versus montem la Varaz, in sylva la Chenau &c. Circa Tigurum im Käserhölzlein SCHEUCHZER; HUBER circa Thermae Fabarias.

Pulchrae plantae caules angulosi, bipedales, & quadrupedales, ramofo, foliosi, & multiflori. Stipulae parvae, profunde & argute ferratae & aristatae. Folia ovata, nervo in spinulam producto, parium fere octo, rarius dispositorum. Racemi florigeri ex omnibus alis, spicam gerunt florum pendulorum, ad quindecim. Calycis color albo mistus; dentes omnes aristati, superiores latiores, breviores, & ad se invicem converfi. Vexillum album, emarginatum, subrectum, lineis cæruleis virgatum. Alæ longae, breviter hamatae, sine ovato, cæruleo, lineato. Carina fissilis, brevior, ampla, rostro obtuso, cæruleo. Siliquae glabrae, flore aliquanto longiores, pendulae, polyspermae. Semina globosa, circiter sena.

427. VICIA foliis ovatis, oblongis, stipulis ferratis, filiquis racemosis, pendulis.

Vicia sylvatica maxima pifo famis I. B. II. p. 315.

Cracca sylvatica RIVIN. t. 50.

Vicia pedunculis multifloris, foliolis reflexis, ovatis, mucronatis, stipulis subdentatis LINN. II. p. 1035.

β. Floribus albis JONQUET.

In Helvetia multo rarior, quam in Germania. In monte Muteto versus Schauenburg & Gempenstollen: in nemore Wylensi. Circa villam der Hökler J. GESNER. Inter Petlack

l) Emend. IV. n. 48.

m) Emend. II. p. 19. n. 32.

Petlach & Gränchen Solodurensum GAGNEBIN. RAIUS in adscensu montis *Saleva*. In Helvetia transalpina prope *Capo di Lago*. Gottingæ vulgo.
 Caulis altior, etiam sepedalis, inter frutices se elevat; alatus idem, ramosus, foliosus & multiflorus. Stipulæ foliis multo minores, argute ferratæ. Folia rariora, rectiora, glabra, ex ovatis oblonga, sine obtuso, spinula perbrevis, ex nervo prodeunte, claviculo ramoso. Scapi florigeri folii longitudine, gerunt flores quatuor, ad octo. Calyx coloratus, oris albis, glaber, dentibus perbrevibus, supremis imprimis, imo longissimo. Vexillum angustum, cordatum, lateribus elevatis, ungue lato, ex violaceo purpureum. Alæ apice solo purpureo, hamis latiusculis. Carina fissilis, hamata, rostro brevi, obtuso, obiter cæruleo colore tincto. Stigma plumosum. Siliquæ pendulæ, nigræ, latæ, feminibus vix supra fenas.

428. VICIA foliis ovatis maximis, filiquis racemosis, pendulis.

Pisum sylvestre perenne CLUS. *Pann.* p. 733.

Pisum sylvestre LOBEL. *advers.* p. 397. I. B. II. p. 309.

Cracca flore ochroleuco RIVIN. t. 52.

Vicia pedunculis multifloris, petiolis polyphyllis, foliolis ovatis, infimis sessilibus LINN. II. p. 1034

Non certa civis. In Helvetia sponte nasci LOBELIUS. In Germania non rara, ut *Jena*, etiam prope *Gottingam* in densis dumetis, per quæ ascenditur *zur Längelerburg*.

Europæarum maxima, caule est aliquot pedum, ramoso & frondoso. Stipulæ magnæ, rariter dentatæ, a primis foliis tectæ. Folia quatuor, sex, ad octo usque, maxima, ex ovatis paulum diminuta, sine emarginato, glabra tota & nervosa: eorum ea, quæ cauli proxima, adeo lata sunt, ut perfoliata videantur. Capreoli ramosi. Racemi florigeri florum pendulorum ad triginta. Flos parvus, striatus, fere astragali vulgaris, etiam ochroleucus. Vexilli unguis latus, finis non latus, ovatus, reflexus, emarginatus. Alæ paulo vexillo breviores, ovatæ, hamis magnis. Carina paulo brevior, bipes, rostro curvulo, obtuso. Calyx denticulis omnibus aristatis, superioribus brevioribus, ad se invicem converfis, inferioribus longioribus. Siliquæ breves, latæ, folio vix longiores, exiguæ. Semina rotunda.

II. VICIÆ SCAPIS BREVISSIMIS, SILIQUIS RECTIS.

VICIÆ RIVINI.

429. VICIA foliis ovatis, oblongis, scapis brevibus, quadrifloris.

Cracca major TABERNÆM. p. 506.

Vicia sepium perennis I. B. II. p. 313.

Vicia leguminibus pediculatis, subquaternis, erectis, foliolis ovatis, integerrimis, exterioribus decrescentibus LINN. II. p. 1038.

β. Flore albo. Bernæ reperta ad sepem clivi *der Sandrein*.

Ubique in sepibus & sylvis.

Aliquantum ad 427. accedit, sed facile tamen distinguitur. Caulis quidem similis, alatus, quadrangularis, quadrupedalis & ultra. Stipulæ parvæ, argute dentatæ. Foliorum figura etiam ex ovata diminitur, & aristas nervus exigit, minora vero sunt, & subhirsuta, parium potius numerosiorum, ad septem. Scapus floralis brevissimus, triflorus, quadriflorus. Calyx lividus, dentibus aristatis, superioribus perbrevibus, inferioribus longioribus, imo longissimo. Flos inelegans. Vexillum amplum, obscure cæruleum, venis saturatoris coloris reticulatis pictum, ungue latissimo. Alæ ovatæ, vexillo paulo breviores, obtusæ, magnis hamis. Carina fissilis, rostro obtuso & brevi, curvulo, cærulea. Stamina omnia connata. Siliquæ rectæ, nigræ, breves. Semina globosa, maculosa, ad sex usque.

Egregium pabulum præstat n).

430. VICIA foliis imis ovatis, superioribus linearibus, scapis brevissimis, bifloris.

Vicia sylvestris vulgaris, semine parvo & nigro frugum I. B. II. p. 312.

Vicia angustifolia RIVIN. t. 55.

Vicia leguminibus sessilibus, subulatis, erectis, foliis retusis, stipulis notatis LINN. II. p. 1037.

Icones veterum pleræque hujus funa similiores, ut

Cracca primum genus DODON. *Cereal.* p. 152.

n) SCHREBER *Saml.* III. p. 26.

In fegetibus passim spontanea, circa *Kirchliudach* &c.

A *fativa* modice differt, foliis quidem imis ovatis, decrefcentibus, fine quasi retuso, nervo aristato: dum superiora linearia sunt, parium fere quinque & sex. Stipulæ bipartitæ, ferratæ, virides. Flores ex brevi scapo fere bini. Calycis dentes triangulares, herbacei, recti, inferiores longiores. Flos coccineus, pulcher, præter carinam, quæ livet. Vexillum amplum, erectum, cordatum. Alæ breviores, ovatæ, hamatæ. Carinæ rostrum breve, obtusum, curvulum. Siliqua longa, recta, quadruplo folio longior, nigra, hirsuta. Semina ad novem usque & decem, subviridia, maculis nigris. Claviculi, ut in omnibus prioribus, ramosi.

Viciam *fativam* omitto, quæ a priori aut non differt, aut proxime abest foliis omnibus latis, fere obverse cordatis, caule magis ramoso. Semine maculoso & albo o) ludit. Columbarum cibus; etiam panem rusticorum subit, nostratibus cum fecali mista, alibi etiam pura p). Ad calculum q) laudantur, & a nutricibus in Anglia incoquantur r) ad puerorum potum, ad expellendas variolas morbillosve. Laudatissima dant pabula s). Etiam alio scopo feruntur Viciæ, ut aratro subactæ sint pro lætamine t).

LATHYRUS LINN. n. 872.

LATHYRUS TOURNEFORT. t. 216. 217.

NISSOLIA TOURNEFORT.

CLYMENUM TOURNEFORT. t. 218.

APHACA TOURNEFORT. t. 223.

Viciam calyce refert, cujus segmenta superiora ad se invicem accedunt, inferiora longiora sunt; latiora tamen a), & amplius ad campanæ modum patentia b). Flos vexillum peramplum habet, ad angulum rectum subrectum c), emarginatum d). Alæ ellipticæ, auriculatæ. Carina alis brevior, bipes, ampla. Siliqua alis latior e), planior, parallelogramma, alias longa, & Viciæ similis f). Folia in hoc genere valde variabilia. Character est in calyce inque vexillo.

I. PINNATA ALIQUOT PARIUM.

CLYMENUM TOURNEFORT.

*431. LATHYRUS foliis fenis, floribus racemosis.

Vicia lathyroides seu Lathyrus viciaformis PLUKNET. *almagest.* p. 387. t. 71. f. 2.

Lathyrus palustris flore Orobi nemorensis verni RUPP. *ed.* 1726. p. 260. t. 1.

Clymenum TOURNEFORT. t. 218.

Lathyrus pedunculis multifloris, cirrhis polyphyllis, stipulis lanceolatis LINN. II. p. 1034.

In pratis udis Helvetiæ multis locis reperi, ut circa *Roche* versus *Chessel*. Circa *Ebrodunum* versus *Grandson*. Ad *Brojam* flav. inter duos lacus. Inter *Landeren* & *S. Jean*.

Possit, si videretur, cum Viciis manere: habitus est Lathyri.

Caulis erectus, debilis tamen, ala foliacea auctus, cubitalis, ex vertice ramosus. Hami sagittati, non dentati, superiori parte longe majori. Petioli foliorum ex stricta vagina prodeunt. Folia fena, longe elliptica, lanceolata, aristata, claviculo ramoso. Scapi florigeri nudi, aliquot unciarum. Racemi florum trium ad sex. Calyx Viciæ, non campaniformis, brevis, segmentis superioribus triangulis, brevissimis, inferioribus longis, lanceolatis, imo longe aristato. Flos Lathyri, cæruleus, parte tamen majori galeæ & alarum alba. Vexillum ad rectos angulos subrectum, undatum, emarginatum. Alæ curvæ, fine late ovato, cæruleo, hamis obtusis. Carina paulo brevior, rostro ad angulos rectos recurvo, brevi acumine terminato. Siliquæ paulo foliis longiores.

A a a 2

II. PINNATA

a) *αρακας* esse, *αφακην* vero quæ nigro sit semine
BODÆUS p. 951.

p) KALM. p. 55, 56.

q) *Bresl. Saml.* 1722. Febr.

r) ALLEYNE *dispensat.*

s) *Oeconom. Nachr.* V. p. 1769.

t) *Oeconom. Nachr.*

a) TOURNEFORT. t. 216. B.B.

b) *ibid.*

c) *ibid.*

d) *ibid.* & t. 223. A.

e) t. 217. H.I.

f) TOURNEFORT. t. 216. E. F. t. 219. C.D.E.F. t. 223. E.F.G.

II. PINNATA & BINATA.

432. LATHYRUS caulibus alatis, foliis binis & quaternis, lanceolatis, scapis multifloris.
Lathyrus sylvæstris major angustifolius I. B. II. p. 304.
Lathyrus pedunculis multifloris, cirrhis diphyllis tetraphyllisque, foliis lanceolatis LINN. *wästgöta resa* p. 75. *Flor. Suec. n. 646. internodiis membranaceis Spec. II. p. 1034.*
 C. B. ait circa *Cliben* nasci. In adscensu aux *Posses* ad sepes.
 Caule est quadrangulari, membranaceis magnis, folii latitudine, ferratis alis percurso, *ancipite*, stipulis utrinque acuminatis: petiolus ad prima folia late alatus, inde brevissime, & nudus: capreolus ramosus. Folia duorum parium, sed firmiora, trinervia, elliptico lanceolata *g*), non ovata. Pedunculi multiflori, ad sex usque flores. Flores quam sequenti minores, majores quam Germanico. Vexillum & alæ incarnatæ. Carina albida.

III. FOLIA GEMINA.

I. PETIOLIS MULTIFLORIS.

433. LATHYRUS caulibus alatis, foliis ovato lanceolatis, rigidis, scapis multifloris.
Clymentum CAMERAR. *Epit.* p. 712.
Lathyrus latifolius C. B. *Basil* p. 96. GARIDEL. p. 271. *ic.* 108.
Lathyrus Narbonensis RIVIN. t. 40.
Lathyrus foliis longis & angustis, pedunculis multifloris, cirrhis diphyllis, foliis lanceolatis, internodiis membranaceis LINN. II. p. 1033.
 C. BAUHINUS ait in monte *Muteto*, & ad rivos pagi *Binningen* nasci, & circa *Basileam* minorem se legisse. Cl. GAGNEBIN inter *St. Blaise & Neufchatel*.
 A sequente differt foliis rigidioribus, venosis, ovatis, latis, obtusis; superioribus tamen angustioribus & lanceolatis; racemis florum pene duodecim: floribus multo majoribus, uncialibus, magisque speciosis. Siliquæ triunciales, polyspermæ, stipularum pars superior ovato lanceolata, inferior gracilis, hinc convexa, inde recta, acuminata.
 Pro pabulo incipiunt colere *b*).
434. LATHYRUS caule alato, foliis geminis, ensiformibus.
Pisum Græcorum petiolis paucifloris TRAG. p. 613. 614.
Lathyrus sylvaticus RIVIN. t. 39.
Lathyrus pedunculis multifloris, cirrhis diphyllis, foliis ensiformibus, internodiis membranaceis, LINN. p. 1033.
 In Helvetia ubique reperi. Circa Bernam ad sepes & sylvam prope villam fratris mei *die Halle*. In ditone Aquilejensi passim, ut supra *Ollon*, versus *Panex*, in *Goufin*. Circa *Mathod & Orbe*, qua adscenditur ad *Agy*. *Basileæ*.
 Formosæ plantæ caulis alatus, ramosus, scanfilis. Folia elliptica, acute lanceolata, minus, quam prioribus, firma, etiam quaterna reperi. Capreolus ramosus. Stipulæ exiguæ, angustæ, aristatæ. Earum pedunculus pariter alatus. Scapi longi racemum gerunt foliorum, quam prioris, minorum, & pauciorum, non supra sex. Calycis dentes superiores breves & incurvi, inferiores recti, longiores. Vexillum amplum, emarginatum, late purpureum, roseum, venosum, extus aureum. Alæ purpureæ, ovales, magnis hamis. Carina unipes, subviridis, rostro informi, obtuso. Siliqua longa, teres, angusta, biuncialis, sine curvo. Semina exasperata.
 A priori differt floribus paucioribus, duplo minoribus, hamis perexiguis, si compares, & imprimis parte superiori angusta, foliis ipsis angustis, & minus duris.

435. LATHYRUS scapis multifloris, foliis ovatis, capreolis trifidis.
Apios FUCHS p. 131.
Pseudo-Apios CAMERAR. *Epit.* p. 981.
Terra glandes DODON. *Cereal.* p. 168.
Arachidna Theophrasti COLUMN. *Ephraf.* p. 301. 304.
Lathyrus arvensis RIVIN. t. 42.
Lathyrus pedunculis multifloris, cirrhis diphyllis, foliis ovalibus, internodiis nudis, foliis lanceolatis LINN. II. p. 1033.
 Passim in segetibus Helvetiæ; sub *Torne*, versus *Noville*, circa *Mathod*, *Genevam*, *Basileam*, versus *S. Margaret*.

Radices

g) ROSEN. *obl.* p. 35. n. 24.*b*) *Mus. hist. I.* p. 469.

Radices habent tubera piriformia, adnata filis reptantibus. Caulis triquetrus, pedalis, infirmus. Folia ovata, obtusa, absque acumine. Stipulæ exiguæ, non ferratæ, binis partibus fere æqualibus. Claviculi trifidi. Scapi florigeri prælongi, quadri-flori, quinqueflori. Calyx ex caractere. Flos pulchro roseo colore, etiam odore rosæ adfinis. Vexillum amplissimum, rotundum, emarginatum. Alæ pene æquales, coccineæ, ovatæ, amplæ, hamatæ. Carina pallens, brevior, bipes, rostro magno, obtuso. Siliqua longa, recurva, ad decem & duodecim femina continet. Radicum tubercula edulia sunt, nullo nobis in usu, sed circa *Trajectum Mosæ*, in *Clivia i)*, *Batavia k)*, in *Berolini* culinis noti, etiam circa *Krasnojarsk j)*. Sunt, qui pro *Dudaim* habuerint *m)*. Coli suadent, ut folia pecori demetantur *n)*, radices autumno de terra exemtæ cibo cedant *o)*. Aqua stillatitia odorata est *p)*.

436. LATHYRUS scapis multifloris, foliis lanceolatis, capreolis simplicibus.

Lathyrus luteus sylvæstris diometorium I. B. II. p. 304.

Lathyrus pratensis RIVIN. t. 43.

Lathyrus pedunculis multifloris, cirrhis diphyllis simplicissimis, foliolis lanceolatis LINN. II. p. 1033.

Ad rivos, stagnorum ripas, & in pratis udis.

Caulis ramosi, quadranguli, debiles, pedales, cubitales. Stipulæ magnæ, foliis æquales, ovato lanceolatæ, integræ; earum pars inferior exigua, etiam nulla. Folia elliptica, lanceolata; capreolus non ramosus. Scapus floralis octiflorus. Calycis segmenta omnia aristata, imum angustius & longius, superiora ad se invicem conversa. Flos flavus. Vexillum rotundum, emarginatum, reflexum, intus lividis lineis pictum, ungue lato. Alæ carina paulo longiores, hamatæ. Carina acute rostrata, bipes. Siliqua latiuscula, brevis, curvula. Semina sublutea, rotunda.

Eximium pabulum est, quod feri mereatur & coli *q)*.

II. FOLIIS GEMINIS.

IV. PETIOLIS UNIFLORIS.

437. LATHYRUS foliis geminis, ellipticis, floribus solitariis, & geminis, siliquis hirsutis.

Lathyrus frígula hirsuta I. B. II. p. 307. RIVIN. t. 41.

Lathyrus pedunculis bifloris, cirrhis diphyllis, foliolis lineari lanceolatis, leguminibus hirsutis, seminibus scabris LINN. II. p. 1032.

In segetibus Helvetiæ plurimis locis; Bernæ eundo versus *Kilchblindach*. Inter *Mathod* & *S. Christofle*. In *Valesia*. *Genevæ*. In segetibus vallis *Motier grand Val*, in *Val de Ruz*. *Basileæ* versus *Muttenz* & *Brattelen*.

Caulis bipedalis, alatus. Stipulæ hamis inregris, sursum & deorsum versis. Folia latiora, elliptica, aristata, capreolo ramoso. Scapus prælongus, uniflorus, tamen & biflorus. Calyx campaniformis, segmentis latissimis & brevibus, cæterum subhirsutus. Vexillum amplissimum, subrectum, extus coccineum, intus linea flava divisum. Alæ longæ, ovatæ, hamatæ, dilute cæruleæ. Carina pallida, rostro curvo, modice acuto. Siliqua tota villosa, longa, polysperma. Semina rotunda, superficie crispa.

438. LATHYRUS foliis geminis, gramineis, stipulis folii latitudine, petiolis unifloris, siliquis alatis *Emend. V. n. 66.*

Ervan, weiße Erbs FUCHS p. 571.

Lathyrus anguloso semine I. B. II. p. 306.

Lathyrus siliqua latiori RIVIN. t. 47.

Lathyrus sylvæstris flore vario ex albo & coccineo RAI. *synlog. plant. exter.* p. 160.

Lathyrus pedunculis unifloris, cirrhis diphyllis, tetraphyllisque, leguminibus ovatis, compressis, dorso bimariginatis LINN. II. p. 1030.

Annou inter ic. *en. GESNERI*?

a. Varietas

z) CORN. PETRI in *Dioscorid. L. II. Hoffe erdapfel*, p. 17.

k) MOUFFET. herb. improv. p. 219.

l) GMELIN. reis. I. p. 381.

m) Bresl. Saml. 1719.

n) GLEDITSCH. meth. p. 18. *Conf. X. svensk. vetensk. Acad. bandl.* 1744. p. 243.

o) BOHADSCH. reise p. 23.

p) GLEDITSCH. abhandl. II. p. 180.

q) Commendat DAHLMAN. p. 121. Sic SCHREBER. III. p. 49.

B b b

- α. Varietas flore toto albo, circa Bernam frequentior.
 β. Varietas vexillo roseo, Genevæ.
 γ. Flore cæruleo. *Cicerula Ægyptia* CLUS. p. CCXXXVI.

Ex cæruleo & albo vario.

Varietas α. & β. in Helvetia feruntur, neque adeo veræ cives sunt. Admissi, ut intricatum satis discrimen duarum plantarum persimilium expedirem.

Habitus utriusque persimilis, caulis cubitalis, alatus. Stipulæ fursum & deorsum divisæ, circa divisionem dentatæ. Folia bina, neque enim nostræ plantæ plura habent, graminea, lineis parallelis, longo acumine. Claviculus ex nervo simplex. Flos in petiolo unifloro ex folii ala. Siliqua lata, in commissura superiori duas membranaceas alas additas nata, inter quas sulcus decurrit, feminibus angulosis. Differt autem a sequente, quod nostræ habitus potius altior sit, folia potius graciliora. Stipulæ multo minores, latitudine foliorum, longitudine infra folia. Petiolus floralis longior, biuncialis, debilior; Flos duplo major, aut totus ochroleucus, aut roseo vexillo. Cæterum calyx Lathyri, campaniformis, dentibus omnibus lanceolatis, peracutis. Vexillum transversim latum, venosum. Alæ ovatæ, roseæ, venosæ, hamo parvo. Carina brevior, lata, decolor, obtuso quodam additamento perfecta. Siliqua lata, reticulata, difformis, inde in aciem extenuata, hinc in latam planitiem, ex qua tenues membranaceæ alæ prodeunt.

439. LATHYRUS foliis lanceolatis, stipulis latissimis, scapis brevibus, unifloris, siliquis brevissime alatis *Emend. VI. n. 67. Enumer. n. 4.*

Lathyrus flore rubro I. B. II. p. 507.

Lathyrus pedunculis unifloris, cirrhis diphyllis, leguminibus ovatis, compressis, dorso canaliculatis LINN. II. p. 1030.

Circa Genevam, Mathod, & Laufannam *en Chamblande* feritur. Circa *Undervilliers*.

Planta tota quam prior humilior est, folia vero majora, latiora & elliptica. Petioli florigeri robustiores, duplo breviores, vix quatuor linearum. Flos duplo minor, vexillo multo minore, coloris sanguinei obscuri. Siliqua longior, minus lata, magis teres, cum alarum in dorso brevi vestigio, inter quas sulcus interponitur. Semina quatuor.

- *440. LATHYRUS foliis gramineis, petiolis unifloris, fetigeris, siliquis longis, erectis.

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris BUXBAUM. *Cent. III. p. 29. t. 42. f. 2.*

Lathyrus pedunculis unifloris, cirrhosis, foliolis linearibus, seminibus angulatis LINN. *Spec. I. GOUAN. flor. p. 187. GERARD. p. 495.*

Lathyrus gramineus floribus coccineis RAI *synlog. plant. exter. p. 165.*

Lathyrus pedunculis unifloris, aristatis, cirrhis diphyllis, foliolis linearibus LINN. II. p. 1031.

Circa *Branston* inter millefolia lutea.

Humilis caulis, vix pedalis, annuus, ramosus, angulosus & foliosus, subhirsutus. Stipulæ duæ, utroque hamo bifido, utroque lanceolato, non dentato, superiori majori. Folia ima ovato lanceolata, pleraque graminea, linea non latiora, fescuncem longa; suprema folia perangusta, & pene capillaria. Capreolus minimus, non ramosus. Flores in scapis unifloris, in foliolum octo linearum terminatis. Calycis segmenta lanceolata, peracuta; superiora rotunde divisa. Flos exiguus, tertia parte uncia non longior. Vexillum & alæ rubræ. Carina pallida. Vexillum ovatum, subrectum. Alæ breviores, ovatæ, hamatæ. Carina rostro incurvo, acuto. Siliqua erecta, longa, gracilis, compressa, sine acuto. Semina novem, angulosa.

III. FOLIIS SINGULARIBUS.

NISSOLIA TOURNEF.

441. LATHYRUS pedunculis unifloris, foliis gramineis, stipulis minimis Conf. LINN. p. 1029.

Ervum sylvestre DODON. p. 529.

Lathyrus angustifolius erectus, flore singulari. NISSOLE *in Hort. Reg. Monsp. cum ic. p. 112.*
Nissolia vulgaris LINDERN. *Hort. p. 73. cum ic.*

Inter

Inter fegetes *Wylenses* I. B. & CHERLER. In agro *Rütibart* Cl. LA CHENAL. Inter fegetes *du Val de Ruz*, dans les *Blés de St. Martin & d'Engolon* GAGNEBIN.

Caulis erectus, pedalis, folia alterna, graminea, striata, longe lanceolata. Petioli ex alis foliorum longi, uniflori, aut biflori, cernui, foliolum emittunt unum, alterum. Stipulae nullae, nisi capillares, minimae, setae. Capreoli nulli. Flos nutans. Calyx, qualem character exprimit, segmentis triangularibus, aristatis, superne brevioribus, excisis. Vexillum miniatum, emarginatum, venosum. Alae minutae, ovatae, purpureae, hamo brevi. Carina unipes, rostro lato, additamento subcaeruleo, acuto, argute rostrato. Siliquae pendulae, praelongae & angustae. Ad quindecim & viginti semina rotunda, compressa.

IV. FOLIIS NULLIS.

PRÆTER STIPULAS.

APHACA TOURNEF.

442. LATHYRUS aphyllus stipulis sagittatis, latissimis.

lc. an. C. GESNER.

Aphaca a) DODON. *Cereal.* p. 157.

Elatine III. TABERNEMONT. p. 116.

Aphaca MILLER. t. 43.

Lathyrus pedunculis unifloris, cirrhis aphyllis, stipulis sagittato cordatis LINN. II. p. 1029.

In Helvetia vulgo provenit in agris circa *Mathod*, *Baden*, *Wettingen*, *Basileam*; etiam in pratis, ut in Dominio *Rupensi Prépourry*.

Caulis debilis, decumbens, cubitalis, ramulosus. Loco foliorum stipulae maximae, glaucae, sagittatae, sed latae, hamis inferioribus brevibus b). Inter eas capreolus c) exit. Flores in petiolis aphyllis, unifloris, setam longam emittentibus. Calyx brevis. Segmenta lanceolata, longa; superiora ab inferioribus intervallo separata. Vexillum parvum, erectum, amplum, plicatum, luteum, intus lineis nigris, vel caeruleis striatum. Alarum pars lutea, angusta. Hamus longus. Carina alis paulo brevior, fissilis, rostro lato, breviter acuminato. Siliqua d) latiuscula, feminibus septem, octove. Semina ex ovatis rotunda, nitida e).

a) *Aphaca* foliis tenuibus admodum, paulo altior lenticula. Siliquae majores, in iis semina duo nigriora & madidiora, quam lenticulae *PLAN. L. XXVII. n. 21.*

b) *TOURNEF. t. 223.*

c) *ibid.* Eum nonnunquam duo folia edere *LINNAEUS*, sed rarissime.

d) *E.*

e) *H.*